

DÉLMAGYARORSZÁG

WILHELM PIECK ELVTÁRSROL NEVEZTEK EL
A GYÓRI MAGYAR VAGON- ÉS GÉPGYÁRATKINAI ERDEMRENDDDEL Tüntették ki
A CSANG-CSUNG VASUTVONAL
SZOVJET DOLGOZÓIT

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PARTBIZOTTSAGANAK LAPJA

IX. ÉVF. 3. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

VASÁRNAP, 1953. JANUÁR 4.

TAGKÖNYVCSERE

Ünnepre készülünk. Az új párttagsági könyveket átadó taggyűlésekre. Erről folyik most a szó a párt tagjai között; erre szervezik a párttagokat és tagjelölteket a pártbizalmak. Új párttagsági könyvet kap a Központi Vezetőség határozata alapján minden olyan párttag, aki érvényes párttagsági könyvvvel rendelkezik. Számadás lesz ez a taggyűlés „korunk esze, becsülete és lelkiismerete” a párt előtt; számadás, amelynek során minden párttagnak úgy kell magát éreznie, mint akit megkérdéztek a párt, az osztály, a nép. Lenin elvtárs korunk eszének, becsületének, lelkiismeretének nevezte a pártot, amelyhez tartozol. Munkáddal, minden cselekedetteddel, minden gondolatoddal kiérdemelled-e, bebizonyítottad-e, hogy a világot formáló nagy társadalmi harcokban világos utat mutatok pártjának méltó tagja vagy? Úgy éltél-e, úgy dolgoztál-e, akár munkás vagy, akár dolgozó paraszt, legyen toll, vagy puská a fegyvered, mint azok étek, akik az igazság szavát elnyomni akarók vérbírósága előtt is bátran kijelentették, mint Rákosi elvtárs: „A fegyverben eltöltött tíz év alatt nem változtam meg. Ugyanolyan harcosra vagyok a kommunizmusnak, mint voltam és csak ismétlem, hogy bármi legyen az én egyéni sorsom, az úgy, amelyért harcolok, győzni fog.”

Seregszemle, a párt seregszemléje lesz a tagsági könyveket átadó ünnepi taggyűlés, ahol új tagsági könyvet vesz a kezébe minden párttag, aki híven teljesítette és teljesíti kötelességeit. Más a kötelesség falun és városban, más az üzem s a föld munkáiban, de a párttag kötelessége, a pártkötelesség mindenütt egy és ugyanaz: a párt alkotmányában lefektetett törvény. Ennek ismeretére és teljesítésére neveje tagjait és tagjelöltjeit az alapszervezet.

Az alapszervezetben minden egyes pártagnak kötelessége párumunkát végezni. Bírálja el most az ünnepi taggyűlés, mielőtt átadná a párt-hoz való tartozás frásos dokumentumát, hogy az alapszervezet tagjai a Szervezeti Szabályzat szellemében végrehajtották-e és végrehajthatják-e kötelességeiket, vagy meghátrálnak a néha nehézségek látszó, egész embert követelő feladatai előtt. Alkalmazza a taggyűlés a párt erejének és erősítésének legfőbb fegyverét: a kommunista kritika és önkritika eszközét; dícsérje a jót, a követendő, ostorozza mindazt, ami a kommunista párttaghoz nem illő; a fegyvertelenséget, a gyáva megalkuvást. De minden esetben mutassa meg az alapszervezet legfelsőbb fóruma azt az utat, amely a párttagok számára sok esetben nehéz, de minden veszély lezöktől is a dolgozó milliók jobb életéhez, a szocializmushoz vezet.

Központi Vezetőségünk október 23-i határozata hatalmas fegyvert adott a párttagok kezébe: a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának anyagát, hogy tanulmányozzák a tapasztalatait alkalmazzák népünk jövőjének építésében. E kincseshányat azonban nem aknázza ki meggyénk párttagsága megfelelően, nem akarja

megérteni eléggé, hogy könnyebbé teszi vele saját munkáját. Pedig a párt Szervezeti Szabályzata, amely minden párttagra és tagjelöltre vonatkozik, kimondja: „a párttag kötelessége, hogy szakadatlanul fejlessze politikai tudását és emelje műveltségi színvonalát, igyekezzék elsajátítani a marxizmus-leninizmus tanításait”. Hívja fel erre minden párttag figyelmét ismételtén is a párttaggyűlés, hogy amikor kezébe veszi új érvényes tagsági könyvét, melyüljön el szívében a tudat: az évszázadok óta elnyomottak felszabadításáért harcoló csapatához való elszakíthatatlan kapcsolat felvétele könyv és mint párttagot, a párt alkotmányának maradéktalan betartására s e párt ellenségei elleni kötelezettségére hivatkozik.

Nagy felelősséget ró pártalapszervezeteinkre az új tagkönyveket átadó taggyűlések jó megszervezése. Ezt a felelősséget átérzik a pártszervezetek vezetői, pártbizalmijai és tagjai, amit az is mutat, hogy a tagkönyvesek kezdeti feladataitól kezdve sokat javult a párttagság pártmunkába való bevonása. A tagkönyvtadás ünnepi előtti utolsó taggyűléseken — a decemberi taggyűléseken — megverszte a tagság számarányának nagy emelkedése mutakozott meg az előző idők taggyűléseihez képest.

Mivel a pártvezetőségek, pártbizalmiak nagyobb felelősséggel dolgoznak, egyre több párttag érti meg, mit is jelent számára a párt. Egyesek lelkeshangú levelekben fejezik ki, hogy számukra a párttagsági könyv mit jelent. Gera Lajosné, a szentesi Baromifeldolgozó dolgozója például ezt írja: „Nagy lelkesedésre készít bennünket az, hogy párttagok vagyunk és új tagsági könyvet kapunk. Tudjuk: nekünk, párttagoknak élen kell járunk a munkában, hogy példát mutalva méltó tagjai legyünk a pártnak. Mi, a Baromifeldolgozó üzem pártszervezetének tagjai többtermelessel és minőségi munkával bizonyítjuk ezt a példamutatást. Az ünnepi taggyűlésekre készülve ismeretjük elvtársaink előtt a párttagság jelentőségét, így akarjuk elérni, hogy pártszervezetünk minden tagja és tagjelöltje ott legyen.”

Ilyen párttagokat neveljenek a pártszervezetek és a neveléshez használják fel az új tagsági igazolványokat átadó ünnepi taggyűlésekre való készülést is. Vonják be ebbe a munkába a tömegszervezeteket, mindenekelőtt az ifjúságot; adjanak számukra pártmegbizatást, hogy a taggyűlés ünnepélyessé tételét biztosítsák verssel, dallal, vagy a terem gondos feldíszítésével. De legnagyobb gondot a párttagok és tagjelöltek megjelenésének biztosítására fordítsák az alapszervezetek. Fokozott nevelőmunkával érik el, hogy a taggyűlésen való megjelenés mindenütt százszázalékos legyen. Látogassák meg újból és újból csoportjuk tagjait a pártbizalmiak és úgy beszélgetsenek velük a pártól és azokról az eredményekről, amelyeket dolgozónak a párt vezetésével értek el, hogy szavuk nyomán minden párttag legyen büszke arra, hogy ő párttag, ismerje és teljesítse a párttag megítélt feladatait.

gyűjtőfogatók szolgálatában áll. A bíróság tagjai hazug módon az atom-erő megszerzésével vádolták Rosenberg mérnököt és feleségét. De hiába kutattak bizonyítékok után, hiába próbálták a bátor házaspárt elveik feladására kényszeríteni, minden igyekezetük kudarcot vallott. Lábbal tiporják az igazságot, a jogot és hogy megfélemlítsék Amerikát és a nyugati országok békeharcosait, halálos ítéletet hoztak.

Az igazság és a jog nevében követeljük a halálos ítélet megsemmisítését és a Rosenberg-házaspár azonnali szabadonbocsátását.

Az Országos Békalanács táviratban tiltakozott a Rosenberg-házaspár halálraítélése ellen

Az Országos Békalanács a következő táviratot küldte. A Rosenberg-ügy igazságáért küzdő országos bizottságnak! New-Yorkba:

„Az amerikai imperialisták újabb szégyenletes tette a Rosenberg-házaspár elleni halálos ítélet, mely, séges felháborodást keltett a békeszerető magyar népben. Az ország minden tájáról naponta érkeznek tiltakozó levelek és táviratok az azal a sürgető követeléssel, hogy emeljék fel szavunkat a bátor amerikai békeharcosok megmentése érdekében:

Tudjuk, hogy a halálos ítéletet hozó amerikai bíróság a háborus

Új munkagyőzelmekkel kezdték az újévet a szegedi üzemek kommunistái

Minden nap teljesítjük a tervet

December 20-án fejezték be 1952-es évi tervüket a Szegedi Butergyár dolgozói. Az üzemi pártszervezet, a kommunisták példamutatásával tudták a munkaverenyben is szép eredményt elérni.

Az új esztendő, a negyedik tervév sikere azonban még jobb munkát kíván minden egyes dolgozónktól. Az 1953-as évi tervet úgy készítettük el, hogy biztosítva legyen a termelés egyenletes növekedése egész évben. Célunk az, hogy minden nap teljesítsük a tervet. Már az új tervév beindulásának első napjainak eredményei mutatják, hogy dolgozónk igyekeznek eddigi eredményeiket túlszárnyalni.

A kommunisták példát mutalva ha'adnak az élen a termelési harcban. Sztupka Gyula előkészítő 183 százalékos, Horváth István 194 százalékos teljesítést. Héger József összeállító 148, Mészáros Mihály 152, Magyarórsi József marós 204, Futuna István pedig 137 százalékos teljesítette tervét az újesztendő első napján.

HALÁSZ LAJOS, versenyfelelős

Az újév első munkanapján túlszárnyalták decemberi átlagteljesítményeiket a Seprőgyárban a párttagok

A Seprőgyár dolgozói az 1952-es év negyedik negyedében szép eredményeket értek el. 47 ezer forint értékű árut készítették tervén felül. Az 1953-as év első napján jókedvvel, lendülettel láttak munkához. Valamennyi dolgozó már az új esztendő első napján arra törekedett, hogy az elmúlt év decemberi eredményét túlszárnyalja. Az üzemi részekben a termelésük emelésével juttatnak a kommunisták. Például Szűcs S. Ferenc, aki december hónapban 147 százalékos átlagteljesítményt ért el, az újév első munkanapján ezt az eredményt 151 százalékosra fokozta. Joó Jánosnak is emelkedett a termelése. Decemberben átlag 122 százalékra, az újév

utáni első munkanapon 133 százalékra teljesítette normáját. Csányi József 122 százalékkal, Molnár Sándor 126 százalékos termelési eredményével mutat példát a párttagok között.

A párttagok közül is szorosan felzárkóznak példamutatóik mögött. Igyekeznek munkájukat úgy megszervezni, hogy termelésük egyenletes legyen. Farkas Ferenc 106, Ókrész József 131, Babarezi Rozál a 133, Biacsi Jánosné 110, Varga Irén 115 százalékos normateljesítménnyel fejezte be az újév első munkanapját.

Hódi Piroška.

a „Délmagyarország” levelezője

Munkaajánlással kezdték az újesztendőt a DEMA Cipőgyár kommunistái

A DEMA Cipőgyár kommunistái az elmúlt esztendőben példamutatóan harcoltak a terv miselőbbi teljesítéséért. Az ő példájukat követve dolgoztak a párttagok közül is és nem egy közülük elnyerte a sztahanovista kitüntetést. Az üzem az éves tervét december 22-én fejezte be. Az éves terv teljesítése után a negyedik tervév előkészítésében is jól kivették az üzem dolgozói a részüket. December 30-án tervismertető értekezletet tartottak, ahol meg-

beszélték az 1953-as évben rájuk háruló feladatokat. A negyedik tervév nagyobb fegyverzettséget, jobb munkaszervezést kíván minden egyes dolgozótól. Az üzem kommunistái a tervismertető értekezleten többen felajánlást tettek. Dobos Mária sztahanovista műzóna vállalta, hogy két dolgozótársának adja át munkamódszerét és sztahanovistává nevefti őket. Mészáros István talpacsakozó az anyagtakarékosság terén akar még nagyobb eredményt

A szegedi Táncsics tszcs nyerte „A megye legjobb kertészeti tszcs”-je címet

Pénteken délután 4 órakor rendkívüli csoportértekezletre jöttek össze a Táncsics termelőcsoport tagjai. Nem tudták még, miről lesz szó, de azt sejtették, hogy a rendkívüli csoportértekezlet mindig megtelestet tartogat számukra.

A terembe kettesével, háromasával szállingóztak be a csoport tagjai és rövidesen zsűfóság megtelt emberekkel a kultúrterem.

Amikor már csaknem valamennyien összejöttek, Csücs elvtárs, a termelőcsoport elnöke üdvözölte a megjevőket.

— Ezt a mai rendkívüli csoportértekezletet azért hívtuk össze — mondotta rövid beszédében —, hogy értékeljük az 1952-es gazdasági évben végzett munkánk eredményeit. Meg kell állapítani, hogy a csoport minden tagja jó munkát végzett, de különösen kitűntek a kertészeti csoport tagjai. A kertészeti csoportnak köszönhetjük döntően azt, hogy a csoport tagjainak munkája:

11.33 forintos munkaegységgel

tudtuk elszámolni. Elmondhatjuk, hogy a 368 ezer forintos jövedelemből 300 ezer forintot a kertészeti csoport jó munkája eredményezte. A csoport tagjai valamennyien szorgalmas emberek. Nem tört le zongalmak a tavaszi fagykár. Munkához láttunk és a növénytermesztő brigád segítségével pótoltuk a fagy okozta károkat. Szorgalmas munkával, a munkádó száz százalékos kihasználásával érték el „A megye legjobb kertészeti termelőcsoportja” cím elnyerését.

Makra Mihály elvtárs, a Városi Pártbizottság mezőgazdasági osztályának vezetője is méltatta a csoport eredményeit. Elmondotta, hogy ez a szép eredmény, amelyet ma a csoport fel tud mutatni, fényesen bizonyítja hogy a tszcs kommunistái magukéva tették azokat a bírálatokat, amelyeket az elmúlt év folyamán kaptak a Városi Pártbizottságtól. Beszéde végén arra kérte az elvtársakat, végezzék továbbra is ugyanígy, sőt még jobban munkájukat, hogy

Öt éves tervünk negyedik gazdasági évében

még szebb eredményt tudjanak felmutatni.

Ezután Olasz Imre elvtárs, a Megyei Tanács mezőgazdasági osztályának küldötte beszélt a csoport tagjaihoz és ünnepélyes keretek között adta át Csücs elvtársnak a Csongrádmegyei Tanács „A megye legjobb kertészeti termelőcsoportja” oklevelét.

A tagság szünni nem akaró taps közben vette át Csücs elvtárs a díszes oklevelet. A csoport nevében ígéretet tett, hogy ez a kitüntetés nem az önelégültséget váltja majd ki a csoport tagjaiból, hanem arra ösztönzi a Táncsics tszcs, hogy még jobb eredményekért harcoljon.

Ezután pedig Csücs elvtárs bejelentette, hogy a párt és a Megyei Tanács jóváhagyásával

8000 forint jutalmat kapott a csoport,

amelyből 4500 forintot a kiváló eredményt elért dolgozók között

elérni. Az újesztendő első napjainban munkájukat jól megszervezve dolgoznak az üzemrészekben a párttagok. Többen már a május és június havi tervükön dolgoznak. Abonyi József például május másodikát tervét teljesíti. Császár Ferenc ógótalpáló június 27-i tervén dolgozik. Dudás Józsefné talpfestő már május 15-i tervét fejezte be. Az üzem párttagjai közül dolgozó követik a párttagokat, az 1953-as évi új tervfeladatok megoldásában.

Bánfi Károly.

Az áramszolgáltatás zavartalanságának biztosításáért

Nem hátrálnak meg a nehézségektől a Szegedi Erőmű dolgozói sem. Valamennyien tudják, hogy az 1953-as évben nagyobb feladatokat kell megoldaniok, mint az előző évben. Eppen ezért éberén vigyáznak arra, hogy az áramszolgáltatás zavartalansága biztosítva legyen a város lakossága számára. A párttagok, a kommunisták ebben az üzemben is az élen ha'adnak a munka frontján. Figyelmesen, gyors mozdulatokkal dolgoznak a kapcsolóábláknál, a turbináknál, a kazánál. Zubek László elvtárs a kapcsolóáblánál éber kapcsolással biztosítja a zökkenőmentes áramszolgáltatást. Walits György kazánfűtő szorgalmas munkájával egyenletesen tartja a gőzt a kazánban. Maróti Nándor turbinagépész is jól dolgozik.

A karbantartók is kitűnnek a munkájukkal. Különösen Hancsér Miklós, aki 120 százalékos teljesítést a kazánok és a segédberendezések karbantartásánál. Dóczi Pál lakatos a karbantartóknál 116 százalékos ért el.

Az Erőmű dolgozói az 1953-as évi tervüket túl akarják teljesíteni. Ennek érdekében a termelés egyenletesen kell emelni és tervüket naponta kell, hogy teljesítsük. A párttagok ebben a munkában példamutatóan járnak elő a többi dolgozók előtt.

Pusztaszeri János, párttitkár

Kínai érdemrenddel tüntették ki a Csang-Csung vasútvonal szovjet dolgozóit

Harbin (TASZSZ). Január 1-én Harbinban ünnepi ülést tartottak, amelyen a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának érdemrendjével tüntették ki a kínai Csang-Csung vasútvonalon dolgozó szovjet vasutas szakembereket.

Az ünnepségen jelen voltak Szungkian tartomány és Harbin el. munkás vasutasai, közéleti képviselői, szovjet vasutas szakemberek és vendégek.

Az elnökség tagjai közt volt Csou En-laj, a Kínai Népköztársaság népi közigazgatási tanácsának elnöke és A. Sz. Panyuskin, a Szovjetunió rendkívüli és meghatalmazott nagykövete.

Csou En-laj az ünnepi ülésen tartott beszédében elmondta, hogy a kínai Csang-Csung vasútvonalon dolgozó kínai-szovjet igazgatásának három éve folyamán a szovjet kormány szovjet szakembereket küldött Kínába, hogy a kínai Csang-Csung vasútvonalon dolgozzanak.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormánya a szovjet elvtársak iránti hűségükért ezeket az elvtársakat „A kínai Csang-Csung vasútvonal közös kínai-szovjet igazgatásának központi népi kormányának” érdemrendjével tüntette ki baráti segítségnyújtásukért és a Kína és a Szovjetunió közötti barátság megerősítése terén elért sikereikért.

Csou En-laj lelkes taps kíséretében nyújtotta át az érdemrendeket a szovjet vasutas szakembereknek.

A. Sz. Panyuskin, a kitüntetettek nevében szívből jövő köszönetet mondott a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának.

Harbinban a kínai Csang-Csung vasútvonal és Harbin közéleti képviselői ünnepi gyűlést tartottak a kínai Csang-Csung vasútvonalon dolgozó kínai-szovjet igazgatásának isztületére emelt emlékoszlop leleplezése alkalmából.

Ugyanezen a napon Harbinban megnyitották a kínai Csang-Csung vasútvonal közös kínai-szovjet igazgatása emlékére létesített múzeumot, amely megmutatja, milyen hatalmas sikereket ért el a vasútvonal a közös kínai-szovjet igazgatás időszakában.

Szajfuddin Kicslu, Howard Fast és Monica Felton újsávi nyilatkozata a „PRAVDÁ”-ban

Moszkva. A „Pravda” a nemzetközi békemozgalom több kiváló képviselőjének újsávi nyilatkozatát közli:

Oszintén reméljük — írja Szajfuddin Kicslu, az Indiai Békatanács elnöke —, hogy 1953-ban véget ér a vérontás Koreában, Malajzföldön és Vietnámban. Kívánom, hogy 1953-ban jöjjön létre az igazi béke, valószínűleg a leszerelés.

Howard Fast amerikai író nyilatkozatában hangsúlyozta:

— Az amerikai népet még sohasem hatotta úgy át a béke helyreállításának mély vágya, mint most.

— Kívánom — írja a továbbiakban —, hogy az új évben a béke

erő diadalmasan kiderüljön a háború erői felett.

Monica Felton, az angol békemozgalom kiváló képviselője ezeket írja:

— Remélem, hogy 1953-ban megteremtik a világ békéjének alapjait, kívánom, hogy

érjen véget a koreai háború és az Ázsiában dúló többi konfliktus, vegyék fel a Kínai Népköztársaságot az Egyesült Nemzetek Szervezetébe, oldják meg békésen a német kérdést.

erősítsék meg a kereskedelmi kapcsolatokat a Kelet és Nyugat között. Végül remélem, hogy 1953-ban a nagyhatalmak között megegyezés jön létre, amely a fegyverzet általános csökkentésére vezet.

A norvég kormány újabb jegyzékben tiltakozott a McCarran-Walter-törvény alkalmazása ellen

Oslo (TASZSZ). Az „Arbeiderbladet” washingtoni tudósítójának jelentése szerint, Morgenstjerne washingtoni norvég nagykövete december 31-én az Egyesült Államok külügyminisztériumának újabb tiltakozó jegyzékét nyújtott át az úgynevezett McCarran-Walter-törvény alkalmazása ellen, amely szerint az Egyesült Államok kikötőibe érkező külföldi hajók legénységét külön ellenőrzésnek vetik alá.

takozó jegyzékét nyújtott át az úgynevezett McCarran-Walter-törvény alkalmazása ellen, amely szerint az Egyesült Államok kikötőibe érkező külföldi hajók legénységét külön ellenőrzésnek vetik alá.

A Fehér Ház előtt őrseget tartanak az ártatlanul elítélt Rosenberg-házaspár kegyelemben részesítése érdekében

Washington. Az Egyesült Államok széles néprepregető őrési felháborodással fogadták a newyorki osztrák bíróság döntését, amellyel elutasította a hamis vádak alapján halálra ítélt Rosenberg házaspár ügyének újrafelvételét. Az ország minden részéről egyszerű emberek tízezrei küldenek naponta táviratokat és leveleket Truman elnöknek, akik arra hívnak fel, hogy éljen kegyelmi jogával, Washington halálra gondolkodású emberei — asszonyok, leányok, férfiak — a Fehér Ház előtt éjjel-nappal őrseget tartanak mindaddig, amíg Truman meghozza döntését.

Nyolc milliárd pud gabona termelt 1952-ben a Szovjetunióban

Moszkva (TASZSZ). A Szovjetunió szocialista mezőgazdaságának dolgozói most összegezik 1952. évi munkájuk eredményét, 1952-ben a Szovjetunióban nyolcmilliárd pud gabona termelt. Igen jó volt a gyapot, a kukorica és más ipari növények termése. Jó eredményeket értek el a Krasznodar-vidéki gabonatermő kolhozok. Előzetes jelentések szerint ezekben a kolhozokban hektáronként átlag 22 mázsa gabona termelt. Jó eredményeket értek el Ukrajna kolhozai is. A sznyigirevski kerületben tízezer hektáron átlag 33 mázsa őszi búza termelt hektáronként. A baszani kerületben körülbelül 40 ezer hektáron területen hektáronként 27 mázsát meghaladó termésátlagot értek el.

A Szovjetunió igen sok más vidékén is 25–30 mázsa hektáronkénti termését takarították be a mezőgazdaság élenjáró dolgozói.

A franciaországi Simca gépkocsigyár elbocsátott munkásai elhatározták, hogy folytatják a munkát

Párizs (MTI). A SIMCA gépkocsigyár 2 ezer elbocsátott munkása elhatározta, hogy nem veszi tudomásul felmondását és hétfőn megjelenik a gyárban, hogy tovább folytassa munkáját. (MTI).

NEMZETKÖZI SZEMLE

A kínai Csang-Csung vasútvonal átadása

Csou En-laj, a Kínai Népköztársaság külügyminisztere legutóbbi nyilatkozatában — amelyet Pierre Courtadenak, a „L'Humanité” munkatársának adott — kiemelte, hogy a kínai-szovjet szövetség teljesen új típusú szövetség, amely a két ország népeinek örök barátságán, közös béketeremtésén alapul. Ennek a szövetségnek baráti együttműködésnek újabb ragyogó bizonyítéka a kínai Csang-Csung vasútvonalnak a szovjet kormány részéről a Kínai Népköztársaság kormánynak történő átadása.

A Kínai Népköztársaság hatalmas eredményeiben — abban, hogy a kínai népi politikai tanácskozó testület állandó bizottságának ülésén Csou En-laj már bejelentette: Kína gazdasági helyreállításának időszaka véget ért, megkezdődhet a tervszerű építés, megvan a lehetőség az új választási törvény és az alkotmány előkészítési munkálatainak megkezdésére — fehérsülhetetlen jelentősége van a Szovjetunió állandó baráti, testvéri segítségének.

Az 1950 február 14-én megkötött szovjet-kínai barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés bizonyítéka annak, milyen a két

nép új típusú szövetsége. A szerződés — amely mindenekelőtt a békét tartja szem előtt — rögzíti a két felet érintő kérdések közös baráti megvitatását, a gazdasági és kulturális kapcsolatok kiszélesítését.

A Szovjetunió e szerződés megkötésekor öt éven át 300 millió amerikai dollár értékű hitelt biztosított a Kínai Népköztársaság részére a helyreállítás és iparosítás megvalósítása céljából. Így gépgyártási, szén- és ércbányászati felszereléseket és egyéb békés építési szolgáló anyagokat szállított és szállít a népi Kínának. Ez a szerződés rendelkezik többek között a most átadott Csang-Csung vasútvonal ész-szeli vagyontárgyával együtt 1952. év végén történő átadásáról is.

A szovjet kormány betartotta a szerződést és határidőre átadta a Csang-Csung vasútvonalat. Az ünnepélyes átadáskor szovjet és kínai részről hangsúlyozták a két nagy ország népi új típusú szövetségének jelentőségét.

A népi Kína és a Szovjetunió barátsága a Távolkelet és a világ békéjének záloga, a világ békeszerelő népeinek igaz öröme tovább mélyül és szilárdul.

Churchill Amerikában

Churchill angol miniszterelnök a hét közepén szívet az Egyesült Államokba utazott, hogy megtárgyalja Eisenhowerrel — még annak hatalomra jutása előtt — azokat a kérdéseket, amelyek az angol kormányt leginkább foglalkoztatják s amelyeknek megoldását leginkább szeretnék.

Churchill mindenekelőtt a brit birodalom erősen megtévesztett tekintélyét szeretné helyreállítani. Churchill útjával kapcsolatban az angol burzsoá sajtó is tele van Amerika elleni panaszkodással. A jobboldali „Sunday Express” szerint jó hogy a miniszterelnök elutazik, hiszen „az angol-amerikai barátság állandó foltosításra szorul”. A lap keserűen emlékeztet például az amerikaiak közepkeletű tevékenységére és megállapítja: az amerikai külügyminisztérium itt mindig hajlandó engedelmeket tenni — Anglia bérére.

Churchill nem mulasztja el az alkalmat, hogy ki ne térjen a Homolubban — Anglia részvétele nélkül és háta mögött — kötött, csendes, gecián egyezményre, amely, mint ismeretes, az Egyesült Államok és a brit „nemzetközösséghez” tartozó

Új-Zealand és Ausztrália között jött létre. A csendesóceáni katonai egyezmény kérdése olyan fájó pont, amely felett az angol kormány nem tud könnyen napirendre térni. Churchill most megpróbálja bizonyítani, hogy Anglia erős. Ennek „igazolására” legutóbbi légi hadgyakorlat és atomkísérlet „útgárdáját” viszi magával aktatászkájában.

A béke kérdése messze kívül marad majd a tárgyalások keretén, amelyekben — a tervek szerint — a Távol- és Közép-Kelet stratégiai kérdéseit, az atlanti szervezet jelenlegi helyzetét, Anglia gazdasági nehézségeit — némi „segély” céljából — vitatják meg.

A béke elleni harc azonban minden bizonnyal szerepel majd a két fő háborús gyújtogató tanácskozásiainak napirendjén. Ha másban nem is, ebben a kérdésben bizonyosan megegyeznek. Azonban e megegyezés papírfoszányaival szemben sziklaszilárdan áll a népek egysége békéfrontja, amelynek munkájában egyre tevékenyen vesz részt az angol és amerikai nép is. A népek tudják: a béke legyőzi a háborút!

ÓCSKAVAS

ELBESZÉLÉS

Írta:

ONELLO JORGE CARDOSO

(Ezt az elbeszélést a havannai (Kuba) békekonzferencia irodalmi pályázata első díjával jutalmazták. Szerzője egy fiatal kubai író.)

adták át. Lucas elégedetten sóhajtott.

„A tizedes megtartja szavát: most jött meg a második levél.”

Gondolataiba mélyedve lépett be a kapun. Köszönt és látta, hogy más ember ül a tizedes helyén. Rögön megismerte. A kisbíró volt Bariból. Ugyanebben a pillanatban meghallotta a tizedes hangját és közeledő lépéseit, az udvar végéről.

„Szálljon csak le señor Lucas, odabent mindjárt mindent megbeszélünk...”

Lucas kihúzta lábát a kengyeltől és a bejárat előtt leugrott nyergéből. A kisbíró odament hozzá.

— Itt van, Lucas, ez a macaé. Ezt az üzenetet kell magával közölnünk.

Lucas nem szólt egy szót sem. Pár pillanattal nézegette a csomagot, amelyet a kalona az asztalról emelt fel, aztán hálás szemmel nézett a katonára. A tizedes azonban lesütötte a szemét. Ekkor jutott először eszébe az öregnek, hogy mit is keres ez a baribeli kisbíró a csendőrhöz?

— Nos, miújság, tizedes?...

— A fia holmija ez, Lucas, az állam a maga rendelkezésére bocsátja... — A kisbíró felemelte kezét, amelyben egy témlánccon függő érmet tartott.

— Ez nem az én fiamé — mondotta Lucas —, ezt én soha nem láttam...

— Dehogynem, az ővé Lucas, ilyen kapnak a katonák, ha a frontra mennek. Azonosság! Jegy, erről lehet őket felismerni.

Ekkor hirtelen úgy érezte az öreg, hogy kihagy a szívverése,

majd örült gyorsasággal megint dobogni kezd:

— Mi történt? Mondja el azonnal!...

Sem a tizedes, sem a kisbíró nem nézett rá. A lánc az asztalra hullt, a többi holmihoz.

— Itt a hivatalos értesítés... — A hang még jobban eltávolodott: — Elcselt Koreában!...

A két ember közül egyik sem állt fel, mi történt az öreg Lucaszal. Az öreg lassan sarkon fordult és amint a tizedes gyorsan feléje igyekezett, hogy a kaou előtt még utolérje, Lucas már a nyeregben ült...

★

A narancsfa csonkja már félig kiszáradt a szélben — a gar már befedte az udvart és majd elnyomta a pillomokat, amikor egy reggel beállított Perez tizedes, hogy meglátogassa az öreg Lucast.

— Az ember sose tudja, hol, merre bujkál — morgott az öreg néger asszony, a félig nyitott ajtóban állva.

A tizedes végig poroszkált az úton, míg megállta az öreget, aki a kút falához támaszkodva éppen az eke vasát csavarta le.

— No, hogy van, Lucas?...

— Hisz látni, tizedes. Munka mindíg csak a munka!

Halkan és mélyről jött a hangja, más ember hangja volt ez és más volt az ember is. Nem nézett fel a munkájából.

— Azért jöttem, Lucas, hogy megkérdjem, tudna-e nekem kicsit segíteni?...

— Természetesen... — Az ember a feljebbvalói nem hagyják békén. Ma fát kell szerezni valahonnan a környékről, holnap az útdaróval van szó... mindez pedig a kaloni halóság nevében!

— Érttem, senor!

— És ez a háború ott Koreában, csak tovább folyik. Most ócskavásra van szükség!...

— Érttem, senor!

Persze, nem szólhatunk semmit, csak elő kell teremni. Kár, hogy ez nem iparvidék...

— Igaz, senor! — De mindenesetre — és a tizedes szeme megakadt az ekevason, mellyel az öreg Lucas foglalatloskodott —, valahogyan mégis csak összehozom! Még ezzel az öreg ekevasallal is segíhet nekem...

Lucas hirtelen összerendezte és elsőszben, mióta ott a laknyában a tizedes arcába nézett, — most feléje fordította a fejét...

— Ezt az eke tizedes?...

— Ez, s ha lehet, még mást is!...

Lucas anélkül, hogy levette volna szemét a tizedes arcáról, hallgatott egy pillanattal. Aztán megkérdezte a katonát, az ekevasat magához szorítva:

— Mondja csak, tizedes, mire kell tulajdonképpen az ócskavas?

— Nohát, hogy megnyerjük a háborút Koreában!...

Mindkét férfi hallgatott. Perez tizedes csodálkozott az öreg archi-jezésén. Szeme a messzegebe tekintett. És mivel a hallgatás, ez a látszólagos szórakozottság aggasztotta a tizedest, jó érvekkel akarta Lucast meggyőzni.

— Talán arra lesz jó ez a vasdarab, hogy megölje azt, aki a maga fát megölté! Így van ez az életben, Lucas!...

Az öreg lassan felállt, mintha a földből nőtt volna ki. Különös fény csillant meg a szemében, éppen, mint azon a napon, mikor a határon elbúcsúzott a fiától...

Az, aki megölte Fernandót, a saját hazáját védte. Nem ő támadott meg minket, hanem az én fiam, az én Fernandóm lőtt rá az ő hazájára. — Nem kellett volna elmennie, abba az országba!...

Lucas hallgatott. Két karjában tartotta az eke tizedesét, a két lépést tett a kút felé. Mögötte felhangzott a tizedes zavaros kiáltása:

— Hé, Lucas, mit csinál?...

Az öreg nem válaszolt. Szólt helyette a kút hangos csobbanása a mélyből. Amint megfordult, áres volt a keze, amellyel pedig oly szívesen simogatta annak az ekének a szárát — azt az ekevasat, melyet abból a fészkából juttatott, melynek csonkja még mindig ott száradt az udvaron a szélben.

A vén Lucas végigsimogatta az ekevasat és azon gondolkodott, milyen régen is használta utódjára. Eszébe jutott, a rozda foltot hagyott a kezén. Egyszerre lépteket hallott. Hirtelenséggel katonacsizmát pillantott meg.

— A tizedes üzenet, Lucas, hogy jöjjön az állomásra Hirt kapott.

Lucas korához képest szokatlannul türgén ugrott fel, megpróbált a kalona arcvonásából kitalálni valamit, de az máris megfordult és elindult visszafelé. Lucas ottmaradt. Vajjon Fernandóra vonatkozik-e a híradás? Bizonyára. Másiképpen nem is tudta elképzelni. Legszívesebben hazafutott volna, hogy megvigye a hírt feleségének és három leányának, de aztán meggondolta magát és lovát indult. Egy pillanattal később már kengyelben volt a lába. Nyeregbe szállásánál először felejtette el a narancsfa magasságát számításba venni. Érezte, amint fűszék áthatolnak a kalapján és megsarkantyúzza a lovát.

A szél narancsleveleket fúj a nyergére. Visszamelekezelt egy tizenöt év előtti forró délutánra, közvetlenül a felhőszakadás előtt, amikor a kis Fernandónak egy hajlatot adott a fáról és hosszú, kemény ujjával lyukat fűrt a földbe.

Közben így szólt a fiához:

— Ultesd jól el és várj. Ebből a hajtasból egyszer még magad faragsz ekeszarvát.

Igy is történt. Amint Fernandó elérte a huszonkettedik évét, lehántotta a kis fa kérget. Lucas jóleső érzéssel figyelte közben a fiú erős vállát, amint az átlazadt innen át kidomborodtak pompás izmai.

Még ma is ép az ekeszarv, amit Fernandó akkor a narancsból faragott. Mikor is volt, mikor még a fiú tartotta az ököriogattal húzott eke szarvát? Lucas nem tudta már pontosan: pár hónappal mielőtt Fernandó Koreába ment, megjöttek az esők és a földet nem lehetett felszántani.

Nos remélhetőleg, hamarosan ismét szánthat Fernandót! Talán a levélből, amelyet most hoz el, megtudja, hogy mikor tér haza a fiú.

Emlékeinek bűvöletében Lucas eszébe sem vette, hogy Don Federico Luna birtokának halálára ért. Csak lova patkójának kemény dobogása

sára lett figyelmes, amint a fián áthaladt és ez a hang vezette vissza a valóságba.

Az öreg Don Federico „una!... Egyszer azt mondta, félig mosolylyal a száján, de félig epésen, hogy ő, már mint Lucas, túl sokat beszél a fáról. Azért, mert Lucas néhány embernek, akik becsmerlőleg beszéltek Fernandóról, a következőket mondták:

— Látjátok, amikor egy este eltávoztam, Fernandó, aki mögöttem jött, rögtön visszavezetett a rendes útra. Az én öreg szemem már nehezen igazodik a sötétséghez, így hát ő kell, hogy lásson maga helyett is meg helyettem is...

Nagyon messzire kellett most a fiát, Fernandót engednie, — erre gondolt, amint lova átment a hídon és a laknya felé vezetett úton ügetett. Messzire ment, olyan messzire, hogy azt el sem tudta volna képzelni... Egy délután jött a tizedes és a hadnagy két katonával: Lucas házában sorozóiródt, vagy valami ügyesítést rendeztek be és ide jött a környék fiatallaga, Csapatokat toboroztak Koreába.

Hol is van Korea? Lucas nem tudta. Mit követlek el a koreaiak velem, vagy földjeivel szemben, hogy háborút kell viselnem ellenük? Lucas azt sem tudta. Múlt az idő. Egy napon Fernandó is megkapta a parancsot, hogy induljon a fővárosba. Kevés szó esett köztük.

Az öregasszony alig-alig tudott elszakadni a fiától. Az apró elkísérté fiát a lovához és a fiú, hogy felesleges szót ne ejtsen, — gondolta Lucas —, az ekéhez fordult és mosolyt erőltetve ajkára, így szólt:

— Ki ne próbált az új ekevasat addig, míg haza nem jövök, — had legyen belőle valami örömmom...

Amíg idáig jutott gondolataiban, egyszerűen megállt a lova. Látta, hogy odaértek arra a dombra, ahol a csendőrhöz székelt.

„Ha levelei jönnek, senor — nem küldöm le hanem szívesen írt tartom őket az ön számára.”

Ez három hónapja történt, amikor Fernandó első levelezőlapját

A KISKUNDOROZSMAI PAMUTSZÖVŐ FELKÉSZÜLT AZ 1953-AS TERVÉVRE

Negyvenegy sztahanovista egész kis hadsereg. Ennyi sztahanovista dolgozik a kiskundorozsmai Pamutszövőben. Nekik köszönhető, hogy az üzemben nincs százszázalékon alul teljesítő dolgozó.

A Pamutszövő arról is nevezetes, hogy a megye üzeméi közül itt dolgozik a legtöbb fiatal: a dolgozóknak több mint fele ifjúmunkás. Leikesei tanulnak, azonnal átvesszük gyakorlottabb társaiktól a jobb munkamódszereket és egymástól szerzik meg a megtisztelő sztahanovista címet.

Zavarok a vetülékszövő miatt

Az üzem az 1952-es tervét harmadik negyedévében alaposan lemaradt. Az üzemek rossz együttműködése következtében az anyag-előkészítőben hosszabb idő óta zavarok voltak a vetülékszövő miatt. (A vetülékszövő, vagyis fonál-előkészítő gép látja el anyaggal a szövőgépeket.) A fonál-előkészítő gépek hiánya miatt csúsztatott túlórák is voltak és ebben az időben léptek túl a bérletpontot is.

Az üzem ráfizetett, a dolgozók kevesebbet termeltek. Az üzem vezetősége ígéretet kapott ugyan, hogy a Technimpex útján szállítanak részükre egy 60 orsós automata gépet, a pesti igazgatóság azonban úgy határozott, hogy az automata gépet a kőbányai Textilüzemnek juttatják, ahonnan majd egy használt gépet küldenek a Dorozsmai Pamutszövőhöz. A kőbányai Textilüdtől meg is érkezett a vetülékszövő, azonban nem volt benne köszönet, mert napokig javítani kellett, mire üzembe tudták helyezni.

Ez is közel három hónapi késéssel érkezett...

Újabb akadályok...

Az üzem tervteljesítésében még más akadályok is jelentkeztek, ugyancsak a rossz együttműködés miatt. A harmadik negyedévében a Szegedi Textilkombinát, amelyel szerződésük van az előhengerek szállítására, nem küldte meg idejében részükre az előhengereket.

De más hiba is volt: a dorozsmai Pamutszövő a profilozás folytán a Soproni Pamutiparral cserélt gépeket. A Központi Gépjárató azonban 19 gépet úgy küldött le az üzemnek, hogy azokon semmi javítást nem végeztek, csak lepuolták. Emiatt a Dorozsmai Pamutszövő nem tudta generálozni a tervét sem teljesíteni. Emiatt 80 ezer forint termelési kiesés következett be.

Az üzem dolgozói, ha nem is kapták meg az automata vetülék-

szövőt, de a 32 fejű gép csak megérkezett és ezt is nagy örömmel fogadták. Mostmár helyrebillent az egyensúly és túlórázás nélkül, pontosan ellátták a fonál-előkészítőből a szövőgépeket anyaggal. A sztahanovisták is jobban rákapcsolhattak.

A munkamódszerátadás kíséletével december 21-én újabb nyolc jelvényes és 9 okleveles sztahanovistával szaporodott az élenjáró dolgozók száma.

A sztahanovisták között az ifjúság is teljesen tört előre a munkában. Tizenegy DISZ-sztahanovistával díszkedhetnek az ifjak az új esztendőben. Külön kiemelkedik még a fiatalok közül Lajkó István DISZ-brigádjá.

Minden százalék húsz méter vászon

A munkamódszerátadás között a legjobbak közé tartozik Miksi Jánosné elvtársnő, aki jelenleg 106,3 százalékkal áll tervteljesítésében és százszázaléki előrendű árut készít. Miksi Jánosné már több dolgozótársának átadta munkamódszerét, aminek következtében két-három százalékos emelkedést érnek el a dolgozók. Sok méter vászonnal több készült el az üzemben Miksi Jánosné és társainak a gondos tanításával. Egy dolgozóknak ugyanis húsz méter vászonnal emelkedik a teljesítménye minden százalékemelkedésnél. A jó munkamódszerátadás következtében lett sztahanovista például öv. Miksi István és Perec Mihályné is.

Az 1953-as évre a dolgozók nemcsak az egyre emelkedő százalékos eredményekkel, anyagtakarékosággal, és minőségi fejlesztéssel törekednek, hanem mind jobb és jobb újítási javaslatokat nyújtanak be, ellenséges elemek is. Az Újszegedi Kenderszövőben történt, hogy amikor az iskoláról hazatért fiatalok elméleti tudásból gazdagodva visszatértek a gyárba, hogy gyakorlatba valósítsák meg mindazt, amit az iskolán tanultak, Németh József művezető, ellenséges befolyás folytán ekként fogadta az iskoláról hazatérő fiatalokat: „Na hol voltak, talán miniszterképző iskolán?”

Németh József esete nem egyedülálló. Egy másik művezető, Balogh nevezetű, a munkafegyelmellen lázítja a dolgozókat. Nem akármilyen ember ő sem. A muliban a régi rend kiszolgálója volt.

Az ő besugására vitte el a felszabadulás előtt, az akkori katonai parancsnokság, az egyik munkásaszszony fűjért. Az ő ellenséges tevékenysége nemcsak ebben nyilvánult meg. A felszabaduláskor a Tiszába dobott több vállalatit gépet, hogy ne legyen a dollárgépe.

Nem is olyan régen, az Újszegedi Kenderszövő dolgozói normacsallásról értesültek. Ez a tett sem volt a jobboldali szociáldemokraták tevékenységén kívül. Nyári Istváné kilyukasztotta a szövőgépén lévő vetésszámláló lapját, s a számokat előre hajlva, hónapokig, jogtalanul jutott pénzfórráshoz. Önkéntelenül is felvetődik a kérdés, hogyan végezhetné hónapokon keresztül ezt a csalást Nyári Istváné. Csak azért fordulhatott elő az ilyen család, mert

az üzemi pártszervezet nem volt eléggé éber,

és megritka a mai napig, is, hogy ellenséges magatartású művezetők tevékenykedhessenek az üzemben. Ezek közé tartozik Marek János, aki főművezetői állásban végzi ellenséges tevékenységét. Nem csoda, ha az ilyen művezetők mellett Nyári Istváné hónapokon keresztül végezhet normacsallást.

1953-ra négy újítás érkezett be a dolgozóktól. Nagy Ferenc generáló lakatos az 1953-as tervét műszaki fejlesztési tervébe egy értékes újítást ajánlott. A szövőgépek alkatrészeinek az ütköző „beka” rugózásának módosítását jelentette be. Újítása lehetővé teszi az üzem gépei fordulatszámának gyorsítását. A fordulatszámban meggyorsítása a termelésben körülbelül másfél-két százalékos emelkedést jelent. Nagy Ferenc generáló lakatos újítását és a másik három újítást is beépítették a műszaki fejlesztési tervbe.

Sztahanovista üzemrészt alakítanak

Az év kezdetén egy újabb kezdeményezést jelentettek be a dolgozók: még január hónap első felében megalakítják a sztahanovista üzemrészt. Ez nem nagy probléma az üzem dolgozóinak számára, hisz összesen, a december 21-i sztahanovista kitüntetésekkel, már 41 sztahanovistájuk van. Az a célkitűzésük, hogy az év végére egy másik sztahanovista üzemrészt is alakítsanak.

A termelés további emelkedéséért folyó harcban élenjárnak a népnevelők és a szakszervezeti bizalmiak. A legjobban a népi nevelők közé tartozik Soós Józsefné elvtársnő, valamint Lőrincz Kálmán elvtársnő, 12 gépes sztahanovista és Ács Kovács Ilona elvtársnő, anyagkiadó. Az üzem 11 szakszervezeti bizalmi is jól dolgozik. Most elhatározták, hogy januártól a nagyobb üzemek mintájára ők is bizalmi naplót vezetnek, amelyben feljegyzik a termelés minden mozzanatát, hogy megismerjék a hozzájuk beosztott dolgozókat és a nyilvános versenykiértékelésnél, a felajánlások teljesítésénél jobb szervező munkát végezzenek.

A Kiskundorozsmai Pamutszövő 1952-es tervét 99,3 százalékkal teljesítette, tehát adósa maradt az államnak. Most minden műszaki, sztahanovista és élenjáró dolgozó arra törekszik, hogy ezt az adósságot letörlessze és hogy az 1953-as tervét túlterjessze.

Ebben a munkájában segít neki a párt és a szakszervezet.

Kovács Imre.

Munkafegyelmelazítás, anyagpazarlás, normacsallás a jobboldali szociáldemokraták tevékenysége nyomán az Újszegedi Kender- és Lenzöví gyárban

Az osztályharc kiéleződött szakaszában újfajta módon, sokszor burkolt formában támadnak üzemekünkben a jobboldali szociáldemokraták. Erről már nem egy esetben meggyőződtek Szeged üzemének dolgozói is. Horváth Márton elvtárs a Központi Vezetőség január 27-i ülésén megállapította, hogy „Altalános jelenség a szociáldemokratizmus veszélyességének lebecsülése. Sokan elintéztéknek vélik a kérdést azzal, hogy nyílt szociáldemokrata szervezetbe nem ütközünk többé”. Az ilyen nézet téves és káros, mert megalkuvást jelent az ellenséggel. És hozzá tehetjük, nem is akármilyen ellenséggel. Annak is a legravaszabb rétegével, amely nem egy ízben, a munkás álarát ölti, hogy nyugodtabban, magabiztosabban dolgozhasson népi demokráciánk ellen.

A Csongrád megyei Pártbizottság multheti ülésén, megállapította, hogy több üzemben nem foglalkoznak elegendő művezetők a fiatal szakmunkásokkal. Gyakran találunk olyan jelenségekkel, hogy nem szívesen veszik egy-egy fiatal munkásként hazajöttét valamilyen szakiskoláról.

Nem szabad szemel hunynunk,

ha ilyen jelenségeket látunk, mert minden ilyen nézet mögött az ellenséges elemek kezét kell keresnünk és le kell azonnal lepleznünk a dolgozók előtt.

Közismert üzem az Újszegedi Kender- és Lenzövígyár. Már több ízben az üzem jelvényével öregették az Újszegedi Kenderszövő dolgozóit üzemük jó hírnevét. Az újságok is sok jót írtak már erről az üzemről. Az eredményeket nézve a külső szemlélő könnyen azt gondolhatja, talán nincs is hiba ebben a gyárban, tiszta, gyomtalan itt minden. A való élet azonban mást mutat. Kerül még itt gyom jócskán, mit jógazda módjára ki kell itani. Egyszóval a becsléses dolgozók között akadnak még nem kívánatos,

„Az anyagpazarlással, a takarékosság hiányával — mondotta Rákosi elvtárs — minden téren fel kell vennünk a harcot. És küzde-nünk kell a gondatlansággal, az önelégültséggel, az éberség hiányával, mert ezek a hibák helyel-közzel kezdenek további fejlődésünk akadályozójává válni”. Rákosi elvtársnak ezek a figyelmeztető szavai.

fokozott kötelezettséget hárítottak

az Újszegedi Kenderszövő dolgozóira és vezetőire. Csodára, ha nem érték el olyan hatást Rákosi elvtárs szavai az Újszegedi Kenderszövőben, mint más üzemben. Ahol olyan főművezetők vannak, mint Marek János, vagy olyan művezetők, mint Németh és Balogh fordulhatott elő az, hogy a hulladékanyagok a WC-be dobálják egyesek takarékoskodik helyett.

Az Újszegedi Kenderszövőben tapasztalattal kapcsolatosan a Szegedi Városi Pártbizottság egyes munkatársainál is opportunizmus nyilvánult meg — állapította meg a Megyei Pártbizottság —, amikor szakember imádatba esnek és olyan ellenséges művezetőket, mint Marek és Balogh, sajnálnak leváltani, mert jó szakemberek. Egy pillanatra sem fedjük el Szegeden sem a kommunizmust, a pártfunkcionáriusok, szakszervezeti és gazdasági vezetők Horváth Márton elvtárs megállapítását, hogy „a szociáldemokratizmus elvi és gyakorlati leküzdése, a kapitalizmus befolyás ellen vívott harcunk legfontosabb feladata üzemekben.”

Az Újszegedi Kenderszövőgyár vezetői teremtenek sűrűsen rendet saját portájukon. A gyár dolgozóit közzétesik ki soraikból azokat, akik akadályozzák termelői munkájukat. Csak erős, meg nem alkuvó, pártos szellemmel szüntethetik meg a jobboldali szociáldemokraták tevékenységét, kártevését az Újszegedi Kender- és Lenzövígyárban is.

Minden körülmények között el kell vetni a tervben előírt őszi gabonát

Nagyon fontos feladat

még mindig megyénk dolgozó parasztsága előtt: az őszi gabonavetésterv teljesítése. Egész dolgozó népünk szüntelenül növekvő élet-színvonalára parancsolóan megköveteli, hogy ötéves tervünk negyedik esztendőjében is biztosítsuk az országot zavartalan kenyérellátással, sőt: emeljük a mezőgazdaság terméshozamát. Rákosi elvtárs az országgyűlés december 15-i ülésén hangsúlyozta:

„... minden erőnket meg kell feszíteni, hogy emeljük növénytermelésünk és általában mezőgazdaságunk hozamát és igyekezzünk utolérni a téren a többi, nálunknál haladottnál népi demokráciák eredményeit. Különösen fontos, hogy az őszi gabonavetés tervét, melynek teljesítéséhez a rossz időjárás következtében néhány százaléka még hiányzik, az utolsó holdig teljesítsük. A felszabadulás óta ismételtelen előfordult, hogy az őszi búzát kénytelenek voltak részben december végén, sőt január első felében vetni és megjelölt talajelőkészítés és a kedvező időjárás mellett ez a késői vetés a terméseredményt nem befolyásolta. Most is azt kell tennünk, hogy az utolsó holdig elvessük mindazt az őszi gabonát, amit tervünk előír.”

Csongrád megyére különösen vonatkozik Rákosi elvtárs útmutatása. Az őszi gabonavetés országos versenyében állandóan az utolsók között tanyázunk, jöhetnek nálunk is megváltak a vetésterv befejezéséhez szükséges feltételek. Ennek ellenére még a mai napig sem tudtuk elvetni a búzát s ez a tény tanács-szerveink gyenge, elégtelen munkáját tanúsítja. A tartós esőzés következtében több helyen egyszerűen arra a megalkuvó álláspontra helyezkedett a tanács: mostmár „kár a fáradságért”, úgy sem engedi az idő, hogy vessünk. Mással azon sírányoznak: nincs vetőmag, noha a dolgozó parasztlak javában adták-vevők egymás között a búzát. Egyéb sem kellett a kulákoknak. Amellett, hogy sok esetben egyszerűen megtagadták a vetést, lármát csaptak: „nem lehet vetni”, „nagy volt az aszály”, „be kellett adni a vetőmagot”.

Voltak olyan községek, ahol sem a pártszervezet, sem a tanács nem intézkedett azonnal a támadásba lendült osztályellenesség megfékezésére. A szívos és türelmes politikai felvilágosító munkát helyettesíteni próbálták a pusztá adminisztratív intézkedésekkel és parancsolgatásokkal, ami a vetés lassú ütemében ütött vissza. Pártszervezeteink is megelégedtek arról a lenini tételtől:

„Akkor alkalmaztuk helyesen és sikerrel a kényszerítést, ha előbb megismerettük a számára a meggyőzés alapját. Előbb minden áron meg kell győznünk, csak azután kényszeríthetünk.”

Ezért következett be, hogy most január 1-én Dorozsmán 31, Aigyón 44, Sándorfalván 12, Dócon 16, Újszentivánon 27 termelő nem vetette el az őszi búzát. A pártszervezet és a tanács névszerint ismeri azokat a dolgozó parasztlakokat, akik a kulákok hádjába kerülve elmaradtak a vetéssel, mégsem küldt ki hozzájuk népnevelőket, hogy meggyőzzék őket a vetésterv azonnali teljesítéséről. Ezt a mulasztást a legsürgősebben pótolni kell. A népnevelők és tanács-tal, a mindenben élenjáró dolgozó parasztlak keressék fel többször is a sándorfalvi Török Jánost, az újszentiváni Kiss Józsefet, a dorozsmaj Virág Imrét és magyarázzák meg neki: az a dolgozó parasztlak, aki földjének 37 százalékán nem vet bú-

zát, az lényegében a közösség nyakán akar élni, mert azt várja, hogy mások termeljenek neki is kenyérnek. Való, Mutassanak rá a népnevelők arra is, hogy az 1953. évi beadási kötelezettséget akkor is teljesítenie kell, ha búzája a kései vetés következtében kevesebbet is terem. Ostobaság tehát felülni az osztályellen-ség hazudozásainak és uszításainak, hiszen a kulákok hajléos ellenségei a dolgozó parasztlaknak és jólét helyett ismét éhséget és nyomorúságot szeretnének látni Csongrád megyében is.

Feltétlenül meg kell mondani

a vetést halogató dolgozó parasztlaknak, hogy hanyag, rossz munkájukkal a déli határainkon leselkedő, kardesörtető Tito-banda aljas terveit segítik. Hazánkban a kedvezőtlen időjárás miatt sem éhezhet senki, mert a dolgozó parasztlak becsületesen teljesítették évről-évre a vetéstervet és teljesítették a tegyűjtési tervet is. Ezért mondotta Rákosi elvtárs:

„A károk, amelyeket a rossz időjárás okozott, kapitáliszták időkben katasztrófát jelentettek volna mint ahogy katasztrófát jelentenek a szomszédos Jugoszláviában, ahol most valóságos éhínség dúl és a parasztlak százai jutnak koldusbotra. A mi államunk azonban a dolgozó nép állama és mint ilyen, jól szervezett, erős, előre-látó állam, amely egy sor rendszabállyal nemcsak közelállásunkat biztosította, hanem az időjárás okozta nagy károk dacára gondoskodott népgazdaságunk zökkenőmentes fejlődéséről is”.

Elmondhatja-e magyarul nyugodt lelkiismerettel az a dolgozó parasztlak, hogy mindent megtett épülő szocialista hazájáért, saját életszínvonaláért, aki most nem veti el azonnal a búzát? Nem mondhatja el! És ehhez még hozzájárul, hogy a vetéstervet példamutatón dolgozó parasztlak lenézik, kiközösítik maguk közül, ami nagyon súlyos büntetés. Nem lehet semmiféle kifogás a vetés további halogatására. Kormányzatunk megengedte: kézzel is lehet vetni a magot, csak gondoskodni kell arról, hogy akár sekélyszántás, akár boronálás segítségével belekerüljön a talajba. Ezt az intézkedést azonban csak az esős időjárás tette szükségessé, tehát ahol a talajviszonyok megengedik, ott most is vetőgéppel kell földbe-tenni a búzát.

A tanácsok

minden késedelem nélkül vonják felelősségre a vetést szabotáló kulákokat. Nem tűrhető, hogy például Váshelyen még csak 39-40 százalékos körül mozog a kulák-vetéstervek teljesítése. A dolgozó parasztlak akkor követik egyembérenkét pártunk és kormányunk útmutatását, akkor harcolnak szívvel-lellekkel a vetés befejezéséért is ha lálják, hogy a dolgozó nép törvénye kemény kézzel sújt le a vetéstervet veszélyeztető kulákokra. Hejyes az a módszer, amit legújabbban a majoj tanács alkalmazott, hogy a vetőmaghiányra panaszokdó kulák özszesz rokonaihoz kimegy az elszá-moltat bizottság és megnézi, hová dugták el a vetőmagot.

A mezőgazdasági állandó bizottságok tagjai állandóan ellenőrzik a határt és ha azt tapasztalják, hogy egy-egy termelő többszöri túlermes meggyőző szóra sem hajlandó vetni, akkor vonják felelősségre. A vetésterv befejezése országos ügy, egész dolgozó népünk ügye, ezért harcolni kell érte minden becsületes dolgozó parasztlaknak. Csak úgy érhetünk el ebben az évben jóval magasabb termés, mint tavaly, ha özsze-fog a mezőgazdaság minden dolgozója és megteremti a jó termés előfeltételét — a vetést.

A begyűjtési minisztérium versenyjelentése

A legutóbbi értékes szerint megyénk fele jelentősen túlteljesítette begyűjtési tervét. A megyék rangsorában 109 százalékkal Szolnok megye került az élre, második Pest megye, harmadik pedig Fejér megye. Leghátul áll a begyűjtési versenyében Somogy, Győr és Borsod megye.

Az elmúlt héten sok megye szép eredményeket ért el a baromfi- és tojásbegyűjtésben. Számátalan termelőszövetkezet és egyéni dolgozó parasztlak 1952-es beadásának teljesítése után már megkezdte 1953-as tojás- és baromfi-beadásának teljesítését is. A tojásbeadásban első Győr megye, második Vas, harmadik Zala megye. Az utolsó helyen Tolna, Fejér és Bács megye áll. A baromfi-begyűjtésben Békés, Győr és Csongrád jár az élen, az utolsó helyeken Borsod, Baranya és Szabolcs megye áll.

A hízottsertés begyűjtésének tervét ezideig nyolc megye teljesítette túl: Zala, Komárom, Pest, Csongrád, Heves, Fejér, Nógrád és Vas. Utolsó helyen áll a hízottsertés begyűjtés tervének teljesítésében Borsod, Baranya és Szabolcs megye. Tanácsainknak fokozottabb gondot kell fordítani arra, hogy az ütemezést pontosan betartsák és a terv teljesítésével az is eljérjék, hogy minden termelő az előre megállapított időpontban beadja a hízottsertést, s ne maradjon egyetlen hátrétkos sem.

Jelentős volt az előrehaladás az elmúlt héten a borbegyűjtés tervének teljesítésében is. Borbegyűjtésben Szolnok megye jár az élen, tervét ezideig már 102,6 százalékkal teljesítette. Második Vas, harmadik Zala megye. A borbegyűjtés tervének teljesítésében utolsó helyen Borsod, Békés és Hajdu megye áll.

ELMÉLETI TANÁCSADÓ

A kolhoztulajdonnak az össznépi tulajdon színvonalára való emelése, mint a kommunizmusba való átmenet egyik előfeltétele

I.

A történelem során először az orosz proletariátus döntötte meg a tőkés hatalmát — Lenin és Sztálin nagy pártjának vezetésével, szövetségben a dolgozó parasztsággal. A megszerzett hatalmat mindenekelőtt arra használta fel, hogy a tőkéskelet kisajátítsa a termelési eszközöket társadalmi tulajdonba vegye; tehát megteremtse a gazdaság új, szocialista formáját, a szocialista termelési viszonyokat. Mi a szocialista termelési viszonyok lényege? „A szocialista rendben... a termelési viszonyok alapja a termelési eszközök társadalmi tulajdona. Itt már nincsenek sem kisajátítottak, sem kisajátítók... Az emberek egymáshoz való viszonyát a termelés folyamatában itt úgy jellemezhetjük, mint a kisajátítástól mentes dolgozók elvtársas együttműködésének és kölcsönös szocialista segítségének viszonyát. Itt a termelési viszonyok teljes összhangban vannak a termelőerők állapotával, mert a termelési folyamat társadalmi jellegét alátámasztja a termelési eszközök társadalmi tulajdona.

Ezért a Szovjetunióban a szocialista termelés nem ismeri az időszakonként visszatérő túlteljesítési válságokat... Ezért a termelőerők itt gyorsított ütemben fejlődnek, mivel a velük összhangban lévő termelési viszonyok szabad teret engednek fejlődésüknek.” (Sztálin. A leninizmus kérdése. Szikra, 1952. 694—695. old.)

A szocialista tulajdon lényegében két úton jött létre. Ebből következik, hogy a szocialista tulajdonnak két formája létezik: az állami-össznépi tulajdon és a szövetkezeti-kolhoztulajdon. A tőkés tulajdonában lévő termelési eszközöket a szocialista állam kisajátította, az egész nép tulajdonává léte. Azonban igen jelentős volt Oroszországban — mint nálunk is — a kistermelők (mindenekelőtt a dolgozó parasztság) súlya a termelésben. A dolgozó parasztság, a munkásszféra legfőbb szövetségese, maga is dolgozó, ezért vele kapcsolatban egészen más politikát kell a szocialista államnak folytatnia, mint a tőkésállam szemében. Az önkéntesség és fokozatosság elvének szigorú betartásával, nagyfokú állami támogatással szövetkezetekbe kell tömöríteni a dolgozó parasztságot.

A szocialista tulajdon két formájáról beszélve, hangsúlyozni kell, hogy bár fejlettségben különbség van a két forma között, mégis a lényeg, hogy mindkét forma szocialista tartalmú.

A döntő különbség a szocialista tulajdon két formája között abban áll, hogy a kolhoz csoporttulajdon, nem az egész nép tulajdona, a kolhoz saját tagjai munkájával maga rendelkezik. Bár a föld, valamint a legfontosabb munkaeszközök, amelyekkel dolgozik (traktor stb.) össznépi tulajdonban vannak, de az épületek a végső mag a kolhoz tulajdonában vannak és a megtermelt termékekkel nem az egész társadalom, hanem maga a kolhoz rendelkezik. Ugyancsak nem az állam rendelkezik a kolhozparaszttal személynél, háztáji gazdaságával sem. Ezért a kolhozok termékeiket áruként, pénzért adják el a városnak. Termékeik egy részével az állam irányítja kötelezettségeiket teljesítik, termékeiknek egy másik részét felvásárló-szerveknek adják el, vagy a kolhozpiacon értékesítik. „... az állam csak az állami vállalatok termékeivel rendelkezhet, a kolhozok termékeivel viszont csak a kolhozok rendelkezhetnek úgy, mint sajátjukkal. De a kolhozok nem akarják termékeiket másként elidegeníteni, mint áruk formájában, amelyekért cserébe meg akarják kapni a nekik szükséges árukat.” (Sztálin. A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban. Szikra, 1952. 18. old.)

Ez viszont azt jelenti, hogy a szocialista állam nem szabályozhatja utasításjellegű tervekkel a társadalom termelésének egészét és az egész termékmennyiség szétosztását, hiszen a kolhoz termékeinek jelentős részével teljesen szabadon a kolhoz rendelkezik, szabadon dönti el, vajjon elfogyassza vagy értékesítse, termelési szerződést kössön, a felvásárló szervezetnek adja el, vagy a kolhozplacra vigye ezeket a termékeket. Ugyancsak semmi előírás nincs arra vonatkozóan, milyen áron értékesítheti a kolhoz

saját áruát. A kolhozpiacon az árakat a kereslet-kínálat ingadoztatja. (A szocialista állam természetesen igyekszik felmérni a kolhozok eladásra szánt áruinak forgalmát, valamint a kolhozoknál jelentkező vásárlóerőt, beépítve ezeket az adatokat a népgazdasági tervbe. Sőt különböző gazdasági eszközökkel — pl. árukészleteivel — igyekszik biztosítani azt, hogy ezek a becslések tényleg valósággá váljanak.)

A kolhozokban is szocialista termelési viszonyok vannak: kisajátított, munkajuttatásos elvtársi segítség viszonyai. A kolhozok óriási fölényben vannak a kapitalista mezőgazdasági üzemekkel szemben. A kolhozok léte lehetővé és szükségesszerűvé teszi a termelési-gazdálkodást a mezőgazdaságban, s a fejlődésnek olyan ütemét biztosítják, amely eddig teljesen elképzelhetetlen volt. A termelés gyorsított fejlődése mellett lehetővé válik a parasztság anyagi és kulturális felemelkedése is, szemben a kapitalista mezőgazdasággal, amelyben a termelés fejlődésének lassú növekedését a parasztság egyre fokozódó elszegényedése kíséri. „... a kolhozrendszerben a parasztság közösen dolgozik, a korszerű szerszámok, traktorok és mezőgazdasági gépek segítségével, saját maguknak és saját kolhozaiknak, tőkésnek és földbirtokosoknak, kulákok és spekulánsok nélkül, dolgoznak azért, hogy napról-napra javítsák anyagi és kulturális helyzetüket... Itt az új rendben, a kolhozrendszerben, a kormány munkásságát és parasztkormány, amely a munkásokat és a parasztokat támogatja...” (Sztálin. A leninizmus kérdése. 526. old.)

A szovjet mezőgazdaság előtt ma központi kérdés a terméshozam növelése, a fokozott gépesítés és a mezőgazdaság villamosítása; a szovjet nép egyre nagyobb ütemben javítja meg a természet-átalakítás szálait, az öntözési és fűtési terveket stb. A termelőerők fejlődése hatalmas lendületű a mezőgazdaságban is és még nagyobbak a célkitűzések és iparban a termelőerők fejlesztése terén. A szocialista tulajdon két formája, ha a szovjet állam nem valószínű meg a szálait új mulatást, a további fejlődés akadályává válna.

Sztálin elvtárs új művében megjelölte a kommunizmusba való fokozatos átmenet előfeltételeit. Megmutatta azt, hogy a kommunizmus — amelynek alapelve a szükségletek szerinti elosztás, a legnagyobb termelékenység, a termékeknek legnagyobb bősége alapján, a dolgozók öntudatának és kultúrájának alapján — kizárja a szocialista tulajdon két formájának létezését a fogyasztási cikkek áruvá válását. A szükségletek szerinti elosztáshoz az kell, hogy a társadalom teljes termelésével és az összes megtermelt termékek szétosztásával központi össznépi gazdasági szerv rendelkezzen. Ez pedig feltételezi az egységes szocialista tulajdon létrejöttét. „Persze, amikor majd a két fő termelési szektor, az állami szektor és a kolhoz-szektor helyén megjelenik egy mindent felölelő termelési szektor, amelynek joga lesz arra, hogy az országban minden fogyasztási cikket rendelkezzen — az áruforgalom, „népgazdaságával” együtt a népgazdaság teljes egészében álljon.” (Sztálin. Ugyanott, 19. old.)

Tehát a kommunizmus, a szükségletek szerinti elosztás elve kizárja a szocialista tulajdon két formáját, feltételezi, hogy az egész társadalmat az össznépi tulajdon fogja át. Nem lehet megvalósítani a szükségletek szerinti elosztást, míg a társadalom jelentős része olyan termelési egységekben dolgozik, amelyek nem az egész nép tulajdonában vannak, míg az egész termelés és minden termék elosztása felett nem rendelkezik a központi össznépi gazdasági szerv, amíg nincs biztosítva a termelőerők további, még nagyobb ütemű fejlődése az egész népgazdaságban.

Tévedés lenne azt hinni, hogy most elhanyagolná a szovjet állam a kolhozok fejlesztését. Eppen ellenkezőleg. Az SZKP XIX. kongresszusa is a kolhozok maximális megerősítését tűzi ki célul. (A terméshozamok növelése, a munkaszervezet erősítése, a közös vagyon növelése, az egyéni jövedelmek növelése stb.) A kolhozok erősítése az alapja a kolhozok

össznépi színvonalra való emelésének.

II.

Hogyan történik a kolhoztulajdon össznépi színvonalra való emelése? Sztálin elvtárs munkájában körvonalozza a legvalószínűbb utat. Addig, amíg meg nem szűnik teljesen a különbség a kapitalista tulajdon között, addig valószínűleg létre fog jönni átmenetileg egy olyan szerv, melyben képviseli magát az állami ipar és a kolhozok is és ez, az egész népgazdaságot képviselő szerv kezdetben csak számbavesz az egész népgazdaság termelését, később pedig jogot kap arra, hogy maga határozza meg ezen termékek elosztásának módját.

A dolgot lényegében az, hogy az egységes össznépi tulajdon nem lehet a kolhozok kisajátításával megvalósítani, hiszen a kolhoztulajdon nem kapitalista, hanem szocialista tulajdon. Tehát amint a kisparasztság szocialista tulajdonná alakítása nem történhet államotlansággal, úgy a kolhoztulajdonnak átalakítása össznépi tulajdonná sem történhet ilyen módon. Az össznépi tulajdon megteremtése nemcsak kisajátítással teremthető meg, (amelyet a tőkésállam szemben alkalmaz a szocialista állam), hanem a szövetkezeti tulajdon fokozatos fölemelése útján is.

Ezért a feladat az, hogy a kolhozok feleslegét az áruforgalom köréből, a piacról az állami iparral való közvetlen termékcserére, a pénzügyi csere területére vigyük át. „Ahhoz, hogy a kolhoztulajdon az össznépi tulajdon színvonalára emelhesse, a kolhoztermelés feleslegét ki kell rekesztelnünk az áruforgalom rendszeréből és be kell kapcsolnunk az állami ipar és a kolhozok közötti termékcserébe. Ez a lényeg.” (Ugyanott, 97. old.). Tehát azt kell látni, hogy a közvetlen termékcseré szélesítésével az állam a termékek egyre nagyobb részével rendelkezik, s így fokról-fokra csökken a két-tulajdon közötti különbség.

E közvetlen termékcserére csírák már megvannak a Szovjetunióban. Sztálin elvtárs éppen azt a feladatot tűzte ki, hogy a közvetlen termékcserére már meglevő csíráit kell teljes erővel kifejleszteni.

Az állami ipar és a kolhozok közötti közvetlen termékcseré megteremtése nehéz és bonyolult feladat. Ehhez az szükséges, hogy ez a kolhozok számára is előnyös legyen, előnyösebb, mintha termékeiket pénzért adják el. Ennek viszont előfeltétele, hogy az állam igen nagy mértékben rendelkezzen a fogyasztást szolgáló ipar-cikkekkel, amelyekkel ki tudja elégíteni a kolhozok és kolhozparasztlak szakszolgálatul növekvő igényeit. Ezért a kolhozokkal való termékcserére teljes megteremtése nem márai holnapra szóló feladat, hanem csak fokozatosan lehet végrehajtani az árucseré kiszorítását, párhuzamosan az ipari „fogyasztási cikkek” — termelés és az állam kezében lévő készletek növekedésével. „Ez a rendszer a város által a falu rendelkezésére bocsátott termékek óriási növekedését követeli, ezért különösen szükség nélkül a város által előállított termékek felhalmozódása arányában kell bevezetni, lépésről-lépésre szűkítve az áruforgalom hatókörét és bővítve a termékcseré hatókörét.” (Ugyanott, 93. old.)

Most a döntő feladat nálunk az, hogy előkészítsük a mezőgazdaság kollektívizálását, termelőszövetkezetekbe tömörítsük a dolgozó parasztságot, minden erővel megszilárdítsuk a már meglevő termelőszövetkezeteinket, előkészítsük a kapitalizmus felszámolását a mezőgazdaságban is.

Az ellenség most azzal a híreszteléssel is megkísérli akadályozni és nehezíteni a szocializmus építését, támadni a termelőszövetkezeti mozgalmunk fejlődését, hogy „szövetkezeteinket nemcsak államcsinálni fogják”, hogy nálunk is „meghaladozó álláspont” a szövetkezet fejlesztése. Az ilyen rághatókat kíméletlenül le kell leplezni, rámutatva az ilyen nézetek ellenséges voltára. A mi feladatunk a termelőszövetkezetek megteremtése, megszilárdítása és fejlesztése, s ez még hosszú időn keresztül lesz a feladatunk. Nemcsak most, a szocializmus alapjainak lerakása idején, hanem a szocializmus felépítése után is a termelőszövetkezetek minden eszközzel való

Wilhelm Pieck elvtársról nevezték el a Győri Magyar Vagon- és Gépgyárat

A Győri Magyar Vagon és Gépgyárban pénteken ünnepélyes külsőségek között kezdtek meg a dolgozók az 1953-as tervév első napjának munkáját. A műszak megkezdése előtt megtartott ünnepélyes, tervbetűdítő értekezleteken a dolgozók javasolták, forduljanak kérésrel dolgozó népiak szeretett vezéréhez, Rákosi Mátyáshoz, a minisztertanács elnökéhez, hogy a Győri Vagon és Gépgyárat Wilhelm Pieck elvtársról, a nemzetközi munkások nagy harcosáról, a Német Demokratikus Köztársaság elnökeiről nevezzék el 77. születésnapja alkalmából. A minisztertanács hozzájárult a dolgozók kéréséhez.

A gyár névadó ünnepségét szombaton délután tartották. Ebből az alkalomból Győrbe érkezett Kossai István általános gépipari miniszter, valamint Stefan Heymann rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, a Német Demokratikus Köztársaság budapesti diplomáciai missziójának vezetője és Hermann Fink, a misszió kereskedelmi tanácsosa.

A német vendégek először a gyár igazgatóságát keresték fel, ahol a gyár vezetőit ismertették előttről a Vagon- és Gépgyár történetét, munkáját, eredményeit. A német vendégek beírták nevüket a gyár emlékkönyvébe. A látogatás után ünnepélyesen leleplezték a gyár bejárata felett elhelyezett táblát, amely felirattal:

„Wilhelm Pieck Vagon és Gépgyár” — meszezhangzóan hirdeti a magyar és a német nép barátságának újabb bizonyítását.

A címtábla leleplezése után a vendégek a feldíszített gyár udvarán át, az ipari tanulók sorfala között az ünnepi nagytűzés színpéjére, a vagonszerelethez mentek.

A nagyszerűdíszítésű megfőtöltötték a gyár dolgozóit, a többi

győri üzem, vállalat, hivatal dolgozóinak képviselői, a megye más részeitől érkezett küldöttségek.

A magyar, a német és a szovjet himnusz elhangzása után Lakatos Albert, a gyár igazgatója mondott ünnepi beszédet, majd Kovács Ferenc, a Wilhelm Pieck-gyár pártbizottságának titkára ismertette Wilhelm Pieck harcos életét.

Ezután Stefan Heymann, a Német Demokratikus Köztársaság budapesti diplomáciai missziójának vezetője mondott beszédet.

Beszéde során felolvasta Wilhelm Pieck elnöknek a győri vagongyár dolgozóhoz intézett táviratát, mely így hangzik:

„Közönlöm Önöknek, hogy tisztelettel köszöntöm Wilhelm Pieck vagongyárnak nevezték el és további sikereit kívánok a szocializmus felépítéséhez a Magyar Népköztársaságban.

Wilhelm Pieck, a Német Demokratikus Köztársaság elnöke.”

Stefan Heymann hatalmas lelkesedéssel fogadott beszédet után Perubszky Lajos, a daruüzem kétszeres sztahanovistája szólalt fel. Nagy taps közben jelentette be,

azzal is hozzá akar járulni a német és magyar nép baráti kapcsolatainak mélyítéséhez, hogy kihívja versenyre a Német Demokratikus Köztársaság legjobb sztahanovistáit a csztergyósaik.

Kérte, hogy a versenykiírást továbbítsák a Német Demokratikus Köztársaság esztergyósaikhoz.

Máté József, a vagonüzem sztahanovista lakatosja javasolta, hogy a gyár dolgozóit hívják ki szocialista munkaversenyre a Rákosi Mátyásról elnevezett lauchhammeri koksztolóművek dolgozóit s felkérte a vállalat vezetőségét, hogy dolgozza ki a verseny feltételeit.

A névadó ünnepség az Internacionális hangjaival ért véget.

Az 1953. évi tíloista „társadalmi terv” a háborús előkészületek és a jugoszláv nép növekvő nyomorának terve

A Scanteia hosszú cikkben foglalkozik Tíloék 1953. évi költségvetési tervezetével és megállapítja, hogy mint az 1952-es „terv”, mint az 1953-as is Jugoszlávia gyarmati sorba süllyesztését tükrözi és elősegíti, hogy az ország a háborús előkészületeket folytató amerikai imperialisták katonai bázisává váljon. A nemzeti jövedelem nagy részét 1953-ban ismét militarizálásra pazarolják el. Az új „terv” nyíltan 180 milliárd dinár irányoz elő katonai célokra és emellett 110 milliárd dinár „kulcsfontosságú létesítményekre”. Ezzel az elnevezéssel igyekeznek elcsúszni Tíloék a stratégiai objektumokat.

A gazdasági élet lázas militarizálása a békeipar termelésének állandó csökkenéséhez, a közszükségleti cikkeket gyártó vállalatok nagyrészeinek felszámolásához vezet. 1953-ban a textilipar kapacitásának 62 százalékat használja ki, a ruházati és bőripar termelését 40 százalékkal csökkentik. Az élelmiszeripar termelési kapacitásának csak 58 százalékat, a dohányipar 47 százalékat, a falpar pedig 33 százalékat használja ki.

Képek Tito-Jugoszláviából

A „Pod Zastavom Internacionalizma”, a Romániában élő jugoszláv politikai emigránsok lapja írja: Jugoszlávia a külföldi „üzletemberek” számára a legkönnyebb és legkényelmesebb vagyonszerzési forrássá vált. A különböző kaliberű és kategóriájú külföldi üzlepek a jugoszláv vállalatokkal folytatott üzletmeik útján a legrövidebb idő alatt óriási pénzeszegetek zsebelnek be.

Igy például a „Josip Kras” jugoszláv cég egyik külföldi „képviselője” néhány hónap alatt hárommillió dinárt keresett.

A hadsereg részére történő szállításokon, a külföldi tőkésnek és

üzlekreken kívül a belföldi üzlepek is meggazdagodnak. Kénytelen volt ezt bevallani maga a tíloista „Borba” című lap is, amidőn azt írta, hogy „akik a hadsereg számára dolgoznak, nagy pénzeszegekre tesznek szert” s „csaknem minden vállalat, közö egy év alatt telket, aranyat, dollárt és egyéb értéket vásárol magának”.

„Vjesnik” című tíloista lap a következőket írta: Podgoracs szláv faluban egy motor szolgáltatta a vilányt... Egyszer csak a motor egyszerűen eltűnt. Valamelyen amerikaiak jártak ott a nyáron és elvitték a motort.

tulajdonnak az össznépi tulajdon színvonalára való emelését. Ennek egyik legfontosabb problémája az, hogy meg kell szervezni az állami ipar és a kolhozok közötti közvetlen termékcserét, erőteljesen fejlesztve annak már meglevő csíráit úgy, hogy ez a kolhozok és a kolhozparasztlak számára is a legelőnyösebb legyen. Biztosak lehetünk abban, hogy a szovjet nép ezt a nagy történelmi feladatot is sikerrel fogja megoldani.

Hoch Róbert aspiráns

(A Propagandista 1952. decemberi havi számából.)

Etessünk állatainkkal mésszel feltárt őszi szalmát

NAPJAINKBAN sokat beszélünk a rejteti tartalékok felkutatásáról és azok felhasználásáról a téli takarmánybázis növelése érdekében. Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy a múlt évben gyenge volt a takarmánytermés. Pártunk és kormányzatunk ezért felhívta a mezőgazdasági termelők figyelmét arra, hogy gyorsan fejlődő állatállományunk számára a takarmányozási nehézségek ellenére is biztosítani kell az állatelegetés időszakára szükséges szén- és abrakterményt. Tehát nagy jelentőségű, hogy termelőink, velekedőink és dolgozó parasztjaink széles körben megismerjék mindazokat az eljárásokat, amelyek segítségével a rendelkezésre álló takarmánykészlet tápértékét nagymértékben növelni lehet.

Megyéink területén a nagy tömegben található és még be nem szedett takarmányokat (szalma, lükek, stb.) a következők eljárástól lehet emészthetővé és tápértékben gazdagabbá tenni:

Az őszi gabonák szalmája a benyúló levél fás, kemény rostú anyagok miatt nehezen emészthető, ezért fel kell tártani azt. A feltárást nem más, min az emészthetőség fokozása. Az eljárás egyszerű, minden gazdaságban alkalmazható anélkül, hogy költséges berendezés kellene hozzá. Szükség van mindössze két közepes nagyságú másfél-két hektáros kádra vagy egyfenkű hordóra.

Az egyikben meszet oldunk fel, a másik pedig a szalmáról lefolyó mésszé felvételére kell. Ezenkívül szükséges még két darab 6 négyzetméteres területű deszkalap is a meszet szecskára elhelyezésére és két darab ugyanilyen nagyságú fedőlap, amivel a mésszel már átitatott szecskát befedjük. A lejtős szalmafeltárási deszka szélére körbe léperemet szegünk, hogy a lecsurgó mésszé lefolyását a földbe ártott kádba irányítsuk.

SAJÁT LITER VIZHEZ egy kiló égetett (oltatlan) mészt, vagy három kilogramm 50 százalékos nedvességtől mentes, vagy három kilogramm mészpórt kell. A mésszpórt olyan legyen, amelyik még a lapárról nem folyik le. Minden méssa szalmához 300 liter mésszoldatot kell számítani. A szalma véletlenszerűen fokozására egy méssa szalmahoz fél kiló vagy egy kiló konyhasó szükséges.

A feltáráshoz a szalmát fel kell szecskálni, a szarvasmarhák részére 5-6, a juhok és lovak részére 3 centiméterre. A szecskát a mésszoldattal kell dőzsába teszük és 3-5 percig állni hagyjuk. Utána villával kiszedjük és az oldal lecsépegetése után a lejtős deszka lapjára rakjuk. A beázott szalmaszecskát vas, tagcsatát a naponta feleletésre kerülő feltárt szalmamennyiségre adja meg. A lecsurgó szecskát jól ledöngöljük, majd még egyszer meglocsoljuk azzal a lével, amely a

szecskából kicsurgott. Utána deszkával lefedjük és nehéz sulyal, természetesen vagy egyéb nehezékekkel leprésekkel.

Az így beázott szecskát 24 óráig kell a prés alatt hagyni. Azután mosás nélkül etethető. A mésszel feltárt szalma erősen megsárgul, egészen megpuhul és gabonára emlékeztető szaga lesz.

A MESZETET TAKARMÁNYBÓL — megfelelő szoktatás után — következő mennyiséget elebelhetjük naponta: tehennel 20 kilogramm, növendékmarhával 12-15 kilogramm, juhokkal 2-3 kilogramm.

Etetéskor célszerű a feltárt szalmaszecskát megkeveríteni kevés korpával. A mésszel feltárt őszi szalma közepes minőségű szénával velekezik tápértékben.

Termelőszövetkezetünkkel a már eddig alkalmazott szalmafeltárást bizonyítja, hogy a feltárt szalma etetése során az állatok erőnlétét és termelékenységét tekintve nem csökken, hanem emelkedés mutatkozik. Tanácsaink ezért egyik legfontosabb tanácsainknak tekintjük, hogy termelőszövetkezetünk és dolgozó parasztjaink mind szélesebb körben megismerjék a szalma feltárást, amellyel biztosítani tudjuk az állatállomány áttelegetését.

Grigoriát Sándor,

megyei takarmánygazdálkodási előadó

Kis-telek 136 százalékra teljesítette borbeadási tervét

December elején hatmas harc indult meg Kis-telek község borbeadási tervének száz százalékos teljesítéséért. A helyi pártszervezet irányításával, a tanács és a Borforgalmi Vállalat dolgozóinak bevonásával komoly felvilágosító munka indult meg a még hátralévő dolgozó parasztok felé. A felvilágosító munkában sokat segítettek azok a dolgozó parasztok is, akik becsületesen tették eleget borbeadási kötelezettségüknek. Kis-telek dolgozó

parasztjai megértették, hogy a borbeadási maradványon teljesítésével a dolgozó nép állama iránti kötelezettségüknek tesznek eleget. Ennek eredményeként borbeadási tervüket 136 százalékosra teljesítették, ezzel megemelték annak a lehetőségét, hogy borfeleslegeiket szabadpénzen értékesíthessék. Ugyan így eleget tettek kötelezettségének a domaszéki Béke és a rőszkei Új Élet termelőcsoport is.

Sándor János

Az 1935. évben született férfiak és nők bejelentése

A tizenhét éves férfiak és nők szökéses évi bejelentését a belügyminiszter rendeletere szerint január 1. és 31. napja között kell teljesíteni. 1953. évi január 31. napjáig tehát az állandó lakosokba be kell jelenteni mindazon magyar állampolgár férfiakat és nőket, akik 1935. évben születtek, tekintet nélkül arra, hogy ezelőtt külföldön bejelentésüket beadták-e. Ha az 1935. évben született személy állandó lakásától ideiglenesen távol tartózkodik és hazatérése 1953. január 31-ig nem várható, a szülője vagy törvényes képviselője köteles gondoskodni az állandó lakásba történő bejelentés megtételéről. A bejelentéseket váróhelyeken és illetékes rendőrségeknél, községekben a községi tanács végrehajtó bizottságánál, a férfiak és a nők állandó lakásának bejelentésére szolgáló 1. II. leltár 2. számú bejelentőlapon kell teljesíteni. A bejelentés 8 és 13 óra közötti időben, vasárnapokon is lehet teljesíteni. A bejelentés pontos teljesítéséért az 1935. évben született személy és szülője (szülője) is felelős és mulasztásuk büntetést von maga után.

A bejelentéskor visszakapott igazolványt az állandó lakás bejelentésekor ismételten át kell adni a bejelentő személy köteles megvárni és hatóság közleg felhívására bármikor felmutatni, majd a lakásból való távozásakor a kijelentőfelhoz csatolni. Vörös Balogh István rendőrezredes, a megyei kapitányság vezetője

A RÁDIO MAI MŰSORA:

Január 4. vasárnap

KOSSUTH-RÁDIO

6 Reggeli zene, 6.45 Lapezmlé 7 Hangfélék, 8 Hírek, 8.15 Hangfélék, 9 Egy falu — egy nő, 9.30 Zenés feltárási 10 Csinn Bumm, 10.40 Fűvészek, 11 Békeműsor, 11.30 Szimfonikus zene, 12 Hírek, 13 Hangfélék, 13.30 Hangos újság, 14.15 Művészletek, 15.30 Szórakoztató zene, 16 Előadás, 16.30 Operettrezletek, 17 Egy hét a külföldön, 17.20 Filmzene, 19 Szovjet tánczene, 20 Hírek, 20.30 Operajel, 21 Hangképek, 22 Hírek

rek, 22.10 Tánccenekar, 22.50 Hangversenyzene

PETOFI-RÁDIO

8 Vidám dalok, 8.30 Falurádió, 9 Olasz operaból, 9.45 Ref. istentisztelet, 10.15 Ev. felőrá, 11 Levelezőlada, 11.35 Bányászdműsor, 12.05 Hangfélék, 12.50 Regényrezet, 13 Hangverseny, 13.37 Magyar muzika, 14 Operettrezletek, 15 Tudományos feltárási, 15.20 Magyar dalok, 15.45 Lapezmlé, 16 Gyermekszínház, 16.40 Az Szív küldi, 17 Rádiójáték, 17.30 Zenekari muzika, 18.45 Rádiójáték, 19.44 Csárdások, verbunkosok, 22 Hegedű, zongora, 23.25 Tánccenekar, 24.15 Hangképek

APRÓHÍRDETÉSEK

EGY használt szekrény eladó. Vajda u. 24. Érdeklődni: vasárnap, EGY 6 legos kolbász felőgép eladó. Miközött K. u. 23. fűszert. 1. BUTORÓZOTT szobát keres tisztviselő, pár hónapot előre fizet. Hucs. Boeska u. 4. OSTHAZ, bútanacs, ingatra, deszkák, szekrény, ruhák, cipők eladó. Göz u. 10. HASZNÁLT férfi szabó gép, egy öltöny-öltő férfi ruhá, háromgyedves bárnagyűzős szűrt, hasonló öltöttek elküldött eladó Barát u. 12. EGY modern konyhabútor eladó. Váradi u. 34. KIS öntött vaskályha ocsán eladó. Deák Ferenc u. 24. II. 12. BEJARÓT a reggeli órára felvezek, Dózsa György u. 9. fűszert. 1. UJ, díszlirre festett haló és konyhaberendezés olcsón eladó, asztalossal, szűrt, szét, 25/2. 125-ös SZETA, prima állapotban eladó. Ulszeged, Fű u. 58. GYÜMÖLCSZALLITÓ laposkocsi, 10 m bíró, eladó Ulszeged, Törőz u. 7. EGY háromléves jorkshirei anyakoca elvezetett. A megálló a legközelebbi rendőrséghez. POLIURÓS házszoba ágybetéttel, 1 szekrénnel, fűtő, rádió, vitrin, eladó, csak vasárnap. Osztróvszky u. 17. II. em. 3. 4-1-es RÁDIO, női, férfi 15 éves óra eladó, Horváth Mihály u. 7. sz. fűszert. 2. ajtó. FICSERELNÉ 1 szobás komfortos lakás, 2 szobás komfortos lakás, Pétervárosban, Gutenberg u. 14. I. em. 6. EGY kis samottos kályha eladó, Petőfi telep 4. u. 155.

ELADÓ szekrény, egy ágy, kályha, kredenc, Sándor u. 50. SCNRUTYARAT vagy fűndiszót veszünk. Vasóttóde, Tolbucht u. 87. ALLAMI Vállat vidékke adminisztrátor vesz fel, azonnali bejelentés. Onétrafz Pf. 54. Szeged alá küldendő be. AZ ORVOS Egészségügyi Szakszervezet kis cimbalmonat keres megvételre, Szeged, Beklinika. 140-150 kg körüli DISZNÓ eladó. Paprika u. 46. EGY öszezscukós vasgőz, két sárka kanál eladó Csak 10 óra után, Maros u. 8. EGY majdnem új állapotban lévő 7 drb hűlőszobabútor eladó. Masa: Rákóczi u. 22. KÉT kilótló házinyulak, nyúlborók állandó itvétele, anyanyulak eladó, AZONNALI bejelentés, gyakorlati keres dekező önálló könyvelőket keres állni vállalt, Onétrafz Pf. 34. BUTORÓZOTT szobát keres dolgozó nő 2-3 hónapra. Cimeket: Postafőlk 100-ra kérünk. RETSZOBAS, öszezscukós lakást keresek költségmegtérítésért. Érdeklődni 2. sz. ágyvendi munkaközösségben, Széchenyi tér 5. ELADÓ 2 alnás zománcoz kályha. Érdeklődni: Boeska u. 1/a. lépcsőház.

MEGVÉTELRE keresünk használt, KÖZÉPKÉRETO PANCELSZÉKRENYT és 25-30 literes tejeskanakát. Cim: Szegedi Sertésenyésztő és Hízaló Sze. ged, Dorozsmat út 23. Telefon: 32-74. 66-84.

1953 JANUÁR 4 VASÁRNAP

Várható hőmérsékleti értékek az ország területére: Vasárnap reggel 0-3, délelő 1-4 fok között. A várható napi középhőmérséklet január 4-én, vasárnap négy fok alatti lesz.

MOZI

Szabadság: Két ut (Január 7-ig). Vörös Csillag: Chopin ifjúkora (ma utoljára); Hétfő: Fehők Híjánja (Január 7-ig). Fáklya: Dokument műsor (ma utoljára); Hétfő: Készív (Január 8-ig). Vasárnap délelőtti fél 1-kor maúné Fáklya moziban: Legény a tajgáról.

Az előadások vasárnap fél 4, fél 6 és fél 8, hétköznap fél 6 és fél 8-kor kezdődnek.

SZÍNHÁZ

Délután fél 4: Állami áruház. Bérlet-szünet. Este fél 8: Állami áruház. Bérlet-szünet. Hétfőn nincs előadás.

MŰZSEMI VASÁRNAPOK

Ma délután 5 órakor a Móra Ferenc Múzeum nagytermében Beethovenhangverseny. A műsoron a Fidelio, D-dúr hegedűverseny és a VI. szimfónia szerepel.

MŰZSEUM

Felődétörténeti kiállítás: Móra Ferenc emlékkiállítás, Fehértől elővilága kiállítás: hétfő kivételével minden nap 10 óráig este 8 óráig.

KÖNYVTÁR

Somogyi: Délelőtti 10-től este 7-ig, (könyvkölcsönzés: délután 2-től este 8 óráig).

Az Egyetemi Könyvtár nyitvatartását ideje hétköznapokon: Olvasóterem délelőtti 10-től este 9-ig, hétfőn 2-től este 9-ig, kölcönzés 12-től este 8-ig, hétfőn 2-től este 8-ig. Vasárnap nyitva 9-től 13 óráig.

Gorki (Horváth M. u. 3. MSZT szék ház): Hétköznapokon délelőtti 10-től 2-ig; délután 3-tól 7-ig. Könyvkölcsönzés.

x ÁRAMSZÜNET. A Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat szegedi üzemvezetősége közli, hogy 1953. január 5-én és 6-án reggel 7 óráig 16 óráig a Torontál tér, Csanádi u., Vedres u., Alsóvárosi környéken és Pillichfályn szünetel az áramszolgáltatás.

A KOSSUTH SZÜZSANNA Állami Ápolónképző Iskolában egy éves bejárásos rendőrgimnáziumi asszisztensképző iskola nyílik 1953 február hó 1-én. Jelentkezhetnek 17-40 éves korú lányok és asszonyok, akik az általános iskola nyolc osztályát elvégezték. A kérvényeket és a szükséges iratokat január 20-ig lehet beadni, Szeged, Tolbucht sugárút 1. szám, Állami Ápolónképző. Az iskola időtartama alatt a hallgatók teljes ellátásban részesülnek.

TANÁCSGÁJAINK FOGADÓRAI

Tanácsgájaink az alábbi időpontokban és helyeken tartanak fogadóórákat:

Január 4-én, vasárnap délelőtti 3-tól 10-ig az O-Petőfi telepi iskolában Faragó Józsefné, 10-től 12-ig a Földműves utcai iskolában Nagy János. Január 7-én, szerdán délelőtti 10-től 12-ig a Tanácsházban Igaz Imre, délután 5-től 7-ig a Móravárosi iskolában Rátana Antal. Január 8-án, csütörtökön délután 5-től 7-ig a Csongrádi sugárút iskolában Apró Jenő, a Sziléri sugárút iskolában Gyóllai István. Január 9-én, pénteken délután 5-től 7-ig a Radnóti gimnáziumban dr. Lőránt László tart fogadóórákat.

VILLAMOSVÁSUT felvezés 18-35 éves legalább 156 cm magas nőket

KALAUZNAK

Jelenkezés hétfőn 8-15 óráig. Onétrafzrajzaj Kúlsó Pál u. 2. sz. alatt a személyzeti feladónál.

★ Párthírek

Értesítjük az alapismereti, alapfokú és középfokú propagandista szeminárium vezetőit, hogy részükre a soronlévő anyaghoz az útmutatató megérkezett. Kérjük, hogy vegyék át a Pártoktatás Házában.

Értesítjük a titkárt elvtársakat, hogy a Párttörténet I. évfolyama és a Sztálin életrajz hallgatói és propagandistái részére 1953. január 6-án, kedden délután 6 órakor a

Pártoktatás Házában „A Szovjetunió belső helyzete” és a „Szovjetunió új öt éves tervé” című kongresszus anyagokból konzultációt tartunk. Kérjük a titkárt elvtársakat, hogy a fenti anyagok teljes tisztázása érdekében a hallgatókat a konzultáción való részvételre készítsék fel és gondoskodjanak a megjelenés biztosításáról.

Szeged Városi Pártbizottság Agit. Prop. Osztálya

SPORT

A Szovjetunió sportolói több mint harminc világcsúcsot és háromszázötven több öszzszövetségi csúcsot javítottak meg az elmúlt évben

A szovjet sportolók az elmúlt évben háromszázötven több öszzszövetségi és több mint 30 világcsúcsot javítottak meg. Ezek az eredmények a sport legkülönbözőbb ágaiban születtek. Világcsúcsot javított meg többek között a gyorskorcsolyázó Zsuzkova, Szergejev, Csajkin és Mamonov. Szilihova női gyorskorcsolyázó világbajnokságot nyert 1952-ben. Az elmúlt évekhez hasonlóan, 1952-ben is kiváló eredményeket értek el a súlyemelők és a cölövők: Ceimisklan, Udodov és Lomakin súlyemelő, Bogdanov és Andrejev cölövő világcsoport eredményeket. Romaskov és Dumbade tovább javították a női súlyemelés világrekordját. Több-ször javított világcsúcsot a női súlylökésben Zibina. Európa-csúcsot állított fel a háromszögű Sserbakov és a 400-as gátfutó Litujev. Az elmúlt évben jelentősen javultak a szovjet sportemberek nemzetközi kapcsolatai. Először vettek részt szovjet versenyzők az olimpiai játékokon és 106 olimpiai érmet szereztek.

Világbajnokságot nyert a szovjet női és férfi röplabdacsapat, Európa-bajnokságot a kosárlabdacsapat.

Emelkedő sikereket szereztek a szovjet sakkolók. Első helyet Helsinkiben a sakkolimpia. Kovov megnyerte a világbajnokjelölték zónaközi döntőjét Stockholmban. Bikova első lett a világ legjobb női sakkolójának versenyén.

A Szovjetunióban a dolgozók művelődési sportolnak és ez a szám állandóan növekszik. Hiszen minden évben sok-szer újabb fiatal lesz tagja a Szovjetunió sportegyesületeinek. 1952-ben több ezer gyári, hivatali, kolhozi és szovhozi sportkör alakult. A Szovjetunióban ebben az évben számos stadiont, sporttelepet, uszodát, stb. építettek.

A szovjet sportembereket további eredmények elérésére sarkallja majd az 1953-ban érvénybe lépő új szovjet egységes sportminősítési rendszer, amely jelentősen magasabb követelményeket támaszt eléjük az eddigiektől.

Világbajnokok sorsa nyugaton

A „National Zeitung” svájci lap nemrég cikket közölt: „A volt öklövő világbajnokok sorsa” címmel. Mi történt a tegnapi csillagaival? Milyen karriert futottak be? — veti fel a cikkíró és rögtön utána megadja a választ is. Paul Berlenbach volt félnehézsúlyú világbajnok ma utcai elárultó. Henry Armstrong, minden idők egyik legnagyobb öklövője, aki három súlycsoportban is megverte az világbajnokságot, jelenleg egy vallási szektá predikátora. Al Slager könyvnyomtatás ex világbajnok, az első newyorki északai klub „köszönő embere” lett. Kid Caplan Gattford-

ban csapos, Mike Mustig, a félnehézsúlyú egykori koronázatlan király a évek óta körházi apolt. Solly Kriger Florida északkeleti klubjainak kábitő-szer szállítója. A legjobb anyagi körülmények között — írja a lap — meg Primo Carnéra el, aki estező-estére mint profi birkózó lép fel, soha nem tudva azonban, hogy milyen szerepet szántak neki aznapra a menedzserek: győzőnek, avagy legyőzöttnek kell lennie. Amíg tud ezekhez az utasításokhoz alkalmazkodni, addig még valahogy megél, ha pedig nem, további élete sorsátársaihoz lesz hasonló.

A Szőregi Építők SK 1952. évi szereplése a megyei labdarúgó bajnokságban

Szőreg szövetkezeti község sportolói a bajnoki küzdelem során kiérdemelték a megyei osztályból.

Az év elején megválasztott vezetőség több tagja lemondott. A lemondásoknak több oka volt: a vezetőség részvevő szociális szektorok képviselői nem tudtak odahatni, hogy szervezők anyagiakat is segítse a sportkör. A vezetőségben maradt Kasza Péter, a titkárt leendőket én látam el.

Írja Tyinkul Lyubomir titkárhelyettes szőregi levelezőnk.

A vezetőségben Kasza Ferenc, Tóth János és Id. Mader István játszó vettek részt. Az edzés terén rosszul állunk, mivel hivatásos edzőnk nincsen; Kasza Ferenc vezette az edzéseket társadalmi edzőként előfordult az is, hogy edzésre nem tudott a sportkör labdát biztosítani — olvashatjuk a beszámolóban.

A csapatban a következők játszottak: Ifj. Mader István 23, Sebők Béla (II.) 23, Gilicz István 17, Rókai Lajos 20, Gulyás László 18, Sebők Jenő (I.) 19, Miletin Emil (II.) 19, Lengyel István (I.) 19, Lakatos Péter 22, Varga István 16, Kasza Péter 20, Pásztor Ferenc 10, Kucsera István 15, Lengyel Dező (II.) 6, Lengyel Antal (II.) 1, Karsai Ferenc 3, Császár Ferenc 4, Bakai János 6, Lengyel Árpád (V.) 3, Böcz Dező 7.

A MAI RÖPLABDA MÉRKŐZÉSEK

Rókusi tornacsarnokban a következő első osztályú teremröplabda bajnoki mérkőzések kerülnek sorra: 8 óra Lendület-Juár férfi, 9 óra Spartacus-Lendület férfi, 10 óra Dózsa-Render női, 11 óra Spartacus-Építők férfi, 12 óra Dózsa-Építők női.

A Radnóti gimnázium tornatermében a következő másodosztályú teremröplabda férfi bajnoki mérkőzések játszódnak: 8 óra Honvéd-körház-Petőfi, 8 óra 35 perc Bortorgalmi-Bátya, 9 óra 10 perc Vasas-Haladás, 9 óra 45 perc Gyufagyár-Főiskola, 10 óra 20 perc Vasas-Honvéd-körház, 11 óra Fáklya-Kínizs-Számá, 11 óra 25 perc Render II-Spartacus, 12 óra 10 perc Haladás-Kínizs-Paprika, 12 óra 45 perc Vasas-Építők II.

Sportegészségügyi közlemények

A Szegedi Testnevelési és Sportegészségügyi Intézet felhívja a sportkörök figyelmét, a sportolók feléven, kenti kötelező orvosi ellenőrzésére. Az illetékes TSB elnöke, sportegészségügyi felelőse, a sportkör elnöke és az edző ellenőrizni köteles a sportorvos vizsgálat megőrzését. A játékosok és versenyzők minden mérkőzés, vagy verseny megkezdése előtt kötelesek meggyőződni, hogy a mérkőzésen résztvevő sportolók voltak-e sportorvosi vizsgálaton, ellenőrzésen és a sportolók, a versenyzők kijárják. Az a sportoló, edző és játékos vezető vagy versenyző, aki a kötelező sportorvosi vizsgálaton nem jelenik meg, mulasztásának pótlására nem működhet.

A rendelet értelmében a Szegedi Testnevelési és Sportegészségügyi Intézet végzi Szegeden a sportolók vizsgálatának beütemezését. Január

hónapban az intézet a labdarúgók feléven ellenőrzését végzi. Január 5-én, hétfőn a Bőrsők, 6-án, kedden az Építők akadémia, 7-én, szerdán a Délmagyarország Nyomda, 8-án, csütörtökön, 9-én, pénteken a Vörös Meteor labdarúgók vizsgálatát meg. Vizsgálati idő délelőtti 9-11-ig, délután 4 óráig fél 8-ig, Április 4-étől 13. szám alatti Sportegészségügyi Intézetben.

FELHÍVÁS

A VTSB Agitációs és Propaganda Bizottsága felhívja a Társadalmi Szövetkezetek és Sportkörök elnökeinek figyelmét, hogy január 7-én, szerdán este 6 órai kezdettel érkekezeti tart az agitációs propagandisták részére a VTSB-ben.

PÁRTÉPÍTÉS

Útmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

DÉLMAGYARORSZAG

politikai napilap Felelős szerkesztő és kiadó: ZOMBORI JÁNOS Szerkesztő: a szerkesztőbizottság Szerkesztőség: Szeged, Lenin u. 11. Telefon: 35-35 és 40-80 Kiadóhivatal: Szeged, Lenin u. 6. Telefon: 31-16 és 35-00

Csongrád megyei Nyomdaipari Vállalat, Szeged Felelős vezető: Vincze György